

POLITEIA

1946
Afd. Boekenbeoordeling
DATUM: 29-6-46
A.R.

MEDEDELING

In de Duitse-oorlog is inderdaad de verhouding naar voren gekomen. Invoering en "vrijheid" streefde groepen te vormen.

Dit is het geval met Nederlandse mede-werking na oorlog met de Federatie van bijstandende landen in samenwerking met de Nederlandse Federatie van de socialistische beweging "Politiek" welke kennis overname bezit, het sociale verantwoordelijkheidsgedrag bij het uitbreiden op te zetten.

Op 10 juni 1946 heeft zij spreker J. de Klerk in het Duitse-oorlog (naar de Federatie, Janus, Chalmers, M. Leest, Groot, over het onderwerp: "Jeditschik, Vrijheid en Vrijheid" Toekomstige voor komen, het is belangrijkheden. Ter deling van de Duitse oorlog met andere van 1946 geboren.

Ernstelijk en recht behoudende op, met de Duitse en deze behoudende bijstandende. Wij helpen Duitse, een eerste contact tussen onze lezers te leggen.

Dr. G. W. HUYGENS.

Verbinding: 19
C/14 no 308'49 Stud.ver.

Vol. 50390

Datum: 22-3-49

Onderwerp: Oprichtingsvergadering van de afd. Utrecht
van de Democratisch Socialistische ~~Studenten~~
vereniging "Politeia", gehouden op Donderdag,
17-3-49 in het Universiteitsgebouw te Utrecht.

Aanwezig waren plm. 100 personen. Hieronder bevonden zich

Het bestuur der afd. Utrecht werd als volgt samengesteld:

Nog zij vermeld, dat volgens de
afdeling van "Politeia" uitsluitend is opgericht om de
~~werkzaamheid van de O.P.S.J. te doorkruisen. Dit is ook~~
~~in de andere Universiteitssteden het geval.~~ Politeia wil
slechts afbreuk doen aan de activiteit van de ware progres-
sieve studenten .

Bijlagen: 3

GEZIEN:

NEGEN UTRECHTSE HOOG- LERAREN STAAN ACHTER POLITEIA

De Utrechtse Hoogleraren: dr. C. B. J. Brandt, dr. U. G. Bijlsma, dr. P. C. A. Geyl, dr. J. P. Kruyt, dr. C. D. de Langen, dr. M. J. Langeveld, dr. Chr. P. Raven, dr. C. H. B. Teunissen, dr. J. H. ten Thije, wekken alle vooruitstrevende studenten op, toe te treden tot de democratische socialistische studentenvereniging Politeia.

Uit het Utrechtsch-Nieuwsblad
van Zaterdag 19 Maart 1949.

POLITEIA

OPGERICHT

Rede van Jhr. Mr. Dr. M. v. d. Goes
v. Naters.

Gisteravond vond in het klein auditorium van het Universiteitsgebouw, de oprichting plaats van de Dem.-Soc. Studentenver. „Politeia”. Onder het talrijke publiek merkten wij naast vele hoogleraren, de studentenpredikant ds. Touw en de heer H. Ploeg Jr. ook op, vertegenwoordigers van tal van studentenorganisaties, het hoofdbestuur van „Politeia” en de D.S.J.V. „Nieuwe Koërs”.

In zijn openingswoord belichtte de praeses de heer L. van Gorkom uitvoerig het vraagstuk van de politieke studentenver. en concludeerde, dat deze naast de gezelligheid en naast de religieuze verenigingen een eigen taak en plaats zal hebben.

Vervolgens besprak Jhr. Mr. Dr. M. van der Goes van Naters uitvoerig het verband wetenschap en politiek, waarbij hij tot de conclusie kwam dat een wetenschappelijke politiek onmisbaar is.

Spreeker leverde er kritiek op, dat deze wetenschappelijke fundering van de politiek van het hedendaagse Democratisch Socialisme voor een groot deel ontbreekt. Daarom dragen

juist al die intellectuelen die nu langs de kant staan, in plaats van actief mee te werken aan de vorming van een wetenschappelijk gevoerde Democratisch Socialistische Politiek, de grootste verantwoordelijkheid. Met een dringend beroep op de progressieve studenten om hun taak in het hedendaagse bestel te verstaan, besloot Mr. van der Goes van Naters zijn rede, die door een geanimeerde discussie gevolgd werd.

Uit het Utrechtsch-Nieuwsblad van Vrijdag 18 Maart 1949.

POLITEIA

Naar aanleiding van de oprichting van de democratische socialistische studentenvereniging „Politeia” afd. Utrecht wensden ondergetekenden hun instemming hiermede te betuigen.

Zij begroeten de bovengenoemde gebeurtenis met sympathie, omdat zij van mening zijn, dat de universitaire vorming nimmer universeel kan zijn, indien een zo essentieel onderdeel als de confrontatie met de maatschappelijke problematiek ontbreekt.

Zij doen zulks bovendien, waar zij de weerstand bij de studenten om zich in te delen in de hokjes der partij-politiek kennen. Zij zien in Politeia het aangewezen middel voor de progressief-denkende student, c zijn principiële keuze te doen, zonder zich aan enige politieke partij te binden.

Deze vereniging wil de student vanuit een ondogmatisch uitgangspunt op basis van het geestelijk federalisme de mogelijkheid bieden zich te oriënteren op en te verdiepen in de sociale en staatkundige problemen.

Zij wekken dan ook de vooruitstrevende Utrechtse student op, om toetreding tot Politeia in ernstige overweging te nemen.

Prof. Dr. C. D. J. Brandt.
Prof. Dr. U. G. Bijlsma.
Prof. Dr. P. C. A. Geyl.
Prof. Dr. J. P. Kruyt.
Prof. Dr. C. D. de Langen.
Prof. Dr. M. J. Langeveld.
Prof. Dr. Chr. P. Raven.
Prof. Dr. G. H. B. Teunissen.
Prof. Dr. J. H. ten Thije.

DUSS. No. 961
CRT. 1 NRG 961
DATUM: 21-4-'49
PAR. 1

961

Politie in congres bijeen
In Assendelft heeft burgemeester H. Molenaar de welkomsvaard gesproken op het congres van de Nederlandsche Politie- en Veiligheidsvereniging. Politie is het centrale orgaan. De Graafheuvel. Voor deze officiële opening waren in de middaguren reeds enige huishoudelijke zaken afgedaan. In de avond hielden de congressisten naar een inleiding van dr. J. C. Brandt-Cardina over het geschiedenis in de Maatschap. Voorts zullen op het volgende congres het werk worden de heren J. M. den Uijl en J. van der Meer. Politie is de vakbewaarder. Politie is de vakbewaarder in het land. De leiding van het congres neemt de voorzitter van het congres van de Maatschap van der Meer uit Leiden.

glt

NOOR	...
GRT	De Nieuw
DIATUM	14.12.48
PAR.	

**Democratisch-socialistische
Stemmen Van „Politiek“**

Vertegenwoordigers van de Nederlandse democratisch-socialistische „Bundelaar“ Vereniging „Politiek“ en van de Engels National Association of Labour Organizations, te Benneveld in conferentie bijeen, spreken als hun mening uit, dat de tragische gebeurtenissen in Indonesië in de afgelopen dagen vreesbaar zijn. Zij zijn van het feit, dat de Nederlandse regering sinds 1946 steeds heeft getracht om de Republiek, waarin de Indonesische vrijheidsbeweging zijn voornamste uitdrukking vond, in invloed, betekenis en omvang terug te dringen; spreken hun vrees uit, dat het militaire apparaat, evenals in beweging gekomen, zich niet zal laten beklaren tot de bestrijding van het bevrijdings volk, maar eveneens het politieke bestaan van de Republiek zal vernietigen.

dringen er bij de Nederlandse regering met de meeste kracht op aan er voor zorg te dragen dat de nationalistische beweging en haar leiders, ook in de Republiek, in volle vrijheid en volgens democratische beginselen, zonder Nederlandse steun of dijk van buiten af, een onafhankelijk en vol-Indonees koninkrijk opbouwen.

961

961
S. N. No.: ~~961~~ 961
CRT.: P08004
DATUM: 22-12-48

Studenten protesteren

Delegaties van de Nederlandse democratische studentenvereniging "Solidus" en van de Engelse "National Association of Labour Student Organisations" in een studietoetsvernie in Bandoeld bijeen. Zijden aan de minister van Overzees Gebeurtenissen een protest gezonden naar aanleiding van de militaire aanpak in Indonesië. Zij spreken hun vrees uit dat het militaire apparaat, gevolgd door beweging gekomen, zich toe tot de bestrijding van het nationale bewustzijn, maar eveneens het politieke bestaan van de Republiek als democratie en dringen er bij de Nederlandse regering met de meeste klem op aan, er voor zorg te dragen, dat de nationalistische beweging en haar leiders, ook in de Republiek, in volle vrijheid en volgens democratische beginselen, zonder Nederlandse inmenging of druk van buiten af, een onafhankelijk en vrij Indonesië kunnen opbouwen.

Periodiek

Datum:

No. 28

**Documentaire
Knipseldienst.**

Tel. 103830
Tussel 7

Parasit

Vrijheid en Democratie
13 JAN

CIRCULATIE

Niet langer houden dan _____ dagen

AAN _____ Volgens goedkeuring van _____

P. & B.

Aankomsten

Hollanda

De wonderlijke houding van de afde van de minister van Justitie ten opzichte van de socialistische staatsrechtelijke "Politica", ver-
dacht van afkeuring, omdat zij in strijd komt
met de vrijheid van vergadering en vergadering.
Dat is naar onze smaak meer "politica" dan
"Politica". Dat betekent niet, dat wij het niet
hebben of gesproken wordt op het congres van
deze organisatie ook maar in de verate verte
aan anderen zijn, integendeel, als wij lezen dat
de "Politica" vooraf op de langzaam-
heid van haar beleid is worden welke gespro-
ken heeft dat zij al meer dan genoeg
zijn om te zorgen dat die dat wijden aan te
hebben en als de "Politica" zijn, die daar papje
verdragen van wijden te maken, zoals het socia-
listische "Politica" het "Vrije Volk", dan zij hun
aan te geven, zij hebben dan ook, dat het
bestuur van "Politica" nuwaar heeft gemaakt
tegen de bepaling, dat politiekearen dit con-
gres moeten bijwonen, als er pervervalen war-
den, dat de "Politica" naar in van die afde van
het "Vrije Volk" van het Nationaal Jongeren
Verbond, dat de "Politica" in verband
met een verrade lag, dat Kurnans te beho-
ren, dat de "Politica" van de "Politica" toen hebben
de socialisten de afde van de "Politica" aan onze
namen, aan Mr. Oud en aan de heer Kestele.
Toen hebben we in de socialistische "Politica" van de
"Vrije Volk" en verdragen de "Politica" in
de afde van de houding der "Politica". Maar nu de
heer Voerkull van de "Politica" van de "Politica"
mogelijkheid onderzocht, maar hij wel bekwam.
De vrijheid van vergadering is bij de socia-
listen belangrijk alleen maar in het geding, als
het hen zelf betreft. Wij doen goed dit vast te
stellen en zonder ons op de borst te slaan, er op
te wijzen, dat die vrijheid van vergadering bij
ons voor allen die langs Democratische weg
wensen te gedingen, het best is waarborgen.

Documentatie
Krijgsdienst

Tel. 183830
Toets 7

Haagsche Courant

12 JAN 1950

Vraemdelingen in politieke vergaderingen

HET GENOOTSCHAP POLITIEA bestaat uit democratisch socialistische studenten, die studie maken van staatkundige vraagstukken. Niet alle leden zijn lid van de Partij van de Arbeid, maar zij voelen zich toeharvend aan die Partij. Wij geven niet dat er onder de leden communistisch gezinde studenten zijn.

Dit genootschap heeft onlangs in Beveland een besluiten vergadering belegd, waarin de staatkundige problemen van het Vreesdijkgebied behandeld zouden worden. Daar zouden ook buitenlanders aanwezig zijn en vermoedelijk ook het woord voeren.

DE MINISTER VAN JUSTITIE heeft aanvankelijk verlaten dat de politie de vergadering zou bijwonen. Hij is steun niet langer op de wet, omdat uit de „Wat regende de herparatien van het recht van veranigen en vergaderen" sinds 1 Januari 1944 de bepaling is overvallen dat vraemdelingen in staatkundige vergaderingen niet het woord mogen voeren en dat politie om dat te controleren, zelfs besluiten vergaderingen mag bijwonen.

De minister heeft op aanvraag van een socialistisch lid van de Tweede Kamer zijn afzaten vallen, maar hij heeft bedongen, dat het perscommuniqué over het verhandelde in die bijeenkomst, alvorens gepubliceerd te worden, door de hoofdredacteur van „Het Volk" zou worden gecontroleerd. Hij heeft ook het niet openbare karakter van de bijeenkomst te andere streken, zonder Nederlandse journalisten niet worden toegelaten, maar buitenlandse wel.

DE MINISTER is blijkbaar bevreemd dat in deze vergadering buitenlandse communisten of hun agenten toegang zullen krijgen tot de vergadering en dat zij het woord zullen voeren. Aan de vergadering die hier worden gehouden, pleegt men de eis te stellen, dat zij van een politieke aard zijn.

Omgekeerd de rechtvaardigheid van vraemdelingen hier te landen en vooral elders zeer gebruikelijk is geregeld, kan men niet ontkennen dat de minister te bevoorrecht is van vraemdelingen, dat als te stellen.

CIRCULATIE

Uitgegeven door de uitgeverij

De uitgeverij

De uitgeverij

No. **16** Paraal
 Documentatie
 Krijgsdienst
 Tel. 183830
 Toesnel 7
 De Tijd
 1 JAN 1950
 Periodek.
 Datum:
CIRCULATIE
 Niet langer houden dan da
 GEZIEN Volgens adres
 AAN dat per Post 14 aan
 P. K. B.

Aantekeningen

Vrijmoedig commentaar

Hier is een verkwikkend drama, dat zich afspeelt tussen de democratische sociaalistische studentenvereniging "Politica" en de minister van Justitie. Men weet dat "Politica" een conferentie houdt met Zuid-Oost-Aziatische politici, aan welke conferentie ook buitenlandse doctoren. Het conflict begon doordat de politie daarbij in opzicht van de Justitie aanwezig moest zijn. In die situatie van het conflict ontstond de mogelijkheid in eerste instantie om het noodlot te kiezen om het congres. Was het opzet hier te besluiten? Dit was niet zo gemakkelijk als te maken. Na hem en weer geproefd werd het besluiten karakter van de conferentie dadelijk vastgesteld. Er mocht dan ook in het belang der zaken bij slechts een van een compromis wasen uitgegaan. Doch dit moest worden gecompromiseerd door Kamerlid Posthumus en een betrouwbare journalist, in een de noodlot van "Het Vrije Volk".

Vredelike haren, die meer herkwert aan de praktijk van een politiestaat, dan aan die van een rechtsstaat.

Gelijk onbegrijpelijk werd het rechter toen niet later van Justitie verlot kreeg wel buitenlandse journalisten toe te laten, terwijl dit verlot gecompromiseerd voor de buitenlandse. Hierin erkent men het sticht.

Waarom niet salda deze bevoordende Justitie oepades? Er zat op die conferentie ook niet eens een woord rollen door Justitie en in ieder geval heeft de minister van Justitie op grond van de compromisgevingen het recht van de justitie te handhaven. Het compromisgevingen te handhaven. De wijze waarop hij het is de geval gedaan heeft, hij, ons rechter geen overtuiging van het recht. Het had drommiger kunnen gebeuren. Maar algeantler, in ieder geval zouder tenzij en dacht met vermindering van algeantler compromisgevingen als men tenzij ten opzichte van buitenlandse journalisten heeft getroffen.

En dan moet men nog bedenken, dat het hier nu niet verstaat om een staats-gemerkte gezelschap om, doch om sociaalistische principes. De orde in de staats wordt nu niet handhaaft. Wanneer men onder studenten een van de staats-besluit moet heeft om te komen de handhaaft inrichtingen en Justitie met een andere vermindering.

No. 2
**Documentatie
 Knipseldienst**
 Tel. 18330
 Toestel 7

Paraaf

Nieuwe Courant
 1 JAN 1950

Periodiek

Datum

CIRCULATIE
 Niet langer houden dan _____ dagen

GLIEN Vergoed geadresseerde
 AAN dat per org no

Par. B

Aantekeningen

Onbekend maakt onbemind

Het profes van Politie, de demokra-
 tisch socialistische studentenvereniging
 tegen het ministerieel ingrijpen en het
 daarop gevolgde commentaar van Mr
 Wiers dwingt tot het stellen van enkele
 vragen. De minister was van mening dat
 een conferentie over Zuid-Oost Azië daar
 te worden bijgewoond door de politie.
 Buitenlanders zouden namelijk een lesje
 houden, die als strekking had de Neder-
 landse politieke sociale sfeer propaga-
 distisch te beïnvloeden. Het bestuur ging
 daarop bereid zijn er in te trekken, mits
 de conferentie een besloten karakter had
 en de pers niet toegelaten zou worden. Al-
 leen een perscommuniqué zou worden
 verstrekt, nadat het gecontroleerd zou zijn
 door een politiek betrouwbaar journalist.
 Later is medegedeeld, dat het verbod voor
 de pers niet gold voor Verleggenwaardige
 van de buitenlandse bladen en nieuws-
 bureaus. In een nader commentaar ont-
 schuldte de minister, dat het gebruikelijk
 is, dat onbekende vreemdelingen zich in
 het openbaar niet mogen uitspreken over
 politieke onderwerpen. Dit is één van de
 voorwaarden verboden aan een ver-
 oordelingsvergadering. De vraag rijst natu-
 rijk waarom juist aan onbekende vreem-
 delingen een dergelijk verbod wordt op-
 gelegd. Of neemt men van bekende
 vreemdelingen aan, dat zij zich in het
 openbaar niet uitspreken over politieke on-
 derwerpen, of is het zo, dat bekende
 vreemdelingen zich wel en onbekende
 vreemdelingen zich niet mogen uitspreken
 in het openbaar? Hetgeen ons buitenge-
 woon onbillijk lijkt, omdat onder de on-
 bekenden behoorlijke en onder de beken-
 den minder behoorlijke figuren kunnen
 schuilen.

Het geheel zou nog wel begrijpelijk zijn
 als aan alle vreemdelingen een dergelijke
 voorwaarde werd opgelegd. Maar waar-
 om is een zodanige bepaling nodig en
 waarop steunt zij? Kort voor de oorlog
 was in de wet op de verandering en
 vergadering enkele bepalingen aange-
 voerd om de strekking van de vreem-
 delingen in staatskundige vergaderingen en
 vergaderingen te weren. Zo bepaalde art.
 23, dat het aan vreemdelingen verboden
 is het woord te voeren in vergaderingen,
 ook niet-openbare, waarin uitsluitend
 of mede de Nederlandse staatkunde in
 algemeen zin wordt behandeld. Wij her-
 inneren ons, dat de Tweede Kamer hier
 zeer sceptisch tegenover stond en dat zij
 slechts bereid was haar fiat te geven, na-
 der voorgesteld was, dat de bepalingen
 slechts tot 1944 zouden gelden. Met an-
 dere woorden, men zag deze beperking
 als een (tijdelijke) noodmaatregel, gebou-
 den door bijzondere omstandigheden.
 Daaraan doet het vreemd aan dat de mi-
 nister van Justitie blijkbaar vreemdelin-
 gen nog sterker aan banden legt. Dat het
 daarom mogelijk moet zijn voor een
 bekende politieke redacteur de kans
 te krijgen om in het openbaar te spreken

Periceliek.

Datum:

CIRCULATIE
Niet langer houden dan _____ dagen

GEZIEN Volgens geadresseerde
AAN dat per. no. v. h. aan

P. v. h.

Aantekeningen

het moet er om zijn, die gewoone of ho-
gerende besprekingen te verrichten in
de Kamer over politieke onderwerpen
te maken. Hier wordt een wel zeer sterk
voordeel overleed en wordt een wel zeer
wiltelooze, inhoudelijk getrokken. Het
is overigens merkwaardig te zien welke
houding de minister heeft ingenomen. Na
een telefoontje met een Kamerlid (1) be-
sloot hij zich naar te leggen bij een door
een politiek betrouwbare journalist ge-
controleerd perscommuniqué, met de
pers zelf geleverd werd. Maar wel worden
omge buitenlandse collega's toegelaten.
Die kunnen dus naar hartelust de ge-
sproken woorden, hoe zij ook zijn, in alle
vervaldeken bekend maken, ook in Ne-
derland. Want weet de minister niet, dat
ook de Nederlandse bladen de berichten
van de buitenlandse nieuwswaarders ont-
vangen? Daarom is des ministers verbod
van waling of geen praktische waarde,
alhoewel is zij niet bepaald vreeselijk voor
de Nederlandse journalisten.

De minister legt de buitenlanders een
verbod op. Men zou mogen verwachten,
dat de dames en heren gestraft zouden
worden, als zij zich daaraan niet hielden.
Het merkwaardige is echter, dat niet zij
gestraft gaan onder het verbod van de
minister, maar de Nederlandse pers. Een
bepaling, gericht tot een vermelding
leidt op deze manier tot preventieve cen-
sur van de pers. Wie beter dan de mi-
nister van Justitie kan weten, dat dit
niet in overeenstemming is met de
grondwet? Een maatregel die overigens
weer afgevoerd is geworden door het toe-
laten van buitenlandse journalisten. Hoe
het ook zij, deze hele kwestie heeft wel-
keer reden tot tevredenheid. Misschien is
het mogelijk, dat de minister in de
Tweede Kamer daarover eens met een
duidelijke uiteenzetting komt. Wij den-
ken aan het vergeten, waarvan zo
veel gebruik wordt gemaakt. In ieder
geval is er in parlementaire kring be-
langstelling voor, getuige het telefoontje
van het Mevrouw Posthumus.

Mogen wij in dit verband nog eens er
op wijzen, dat het hoog tijd wordt, dat
de gehele kwestie van de toelating en
afzetting van vreemdelingen en de voor-
waarden, waarop zij hier mogen verblij-
ven, onderworpen wordt aan een herzie-
ning door de wetgever?

961
ca. 21/11/52
10-1-52

CONFERENTIE Z. O. AZIE

Op de 14e wereld gehouden studie-
conferentie van de Soc. Studenten-
vereniging "Politeia" heeft gister-
morgen, 10-1-52, de Vries over
de economische betrekkingen tussen
Europa, de V.S. Staten en Zuid-Oost-
Azië gesproken.

Hulp bij de economische wederopbouw
van Z.O. Azië nosende op een wereld-
belang, tien procent van het Marshall-
geld, dat Europa heeft ontvangen, zou
z.i. daar driemaal gunstiger gevolgen
hebben gehad dan voor Europa. Europa
moet in de toekomst zijn diensten aan
Azië blijven leveren en zijn industrie op
dit gebied richten. Deze twee gebieden
kunnen niet buiten elkander, maar met
elkander zullen zij het ver brengen.

Zaterdagavond heeft me. Dorothy
Woodman uit Engeland, redactrice van
„Asian Horizon" over „aanheid van het
Verre Oosten" gesproken.

961
Parool
10-1-30

MINISTER GREEP IN „Pijnlijk geval”

Over de persbureau van de mi-
nister van Justitie met de persbureau
van de ambassade van België te
Brussel, dat in de Vrijheid
waarvan de heer A. J. de Vries, hoofdredac-
teur is, de volgende opmerkingen,
waaraan wij de volgende ontleenen:
„Bijzondere de democratisch-socia-
listische persbureau van België en in
het bijzonder de gehele democra-
tisch-socialistische beweging in ons
land — al bestaan er tussen „Politiek”
en de Partij van de Arbeid ook geen
directe organisatorische banden — is
dit justitie wettig en krankend.
De minister van Justitie mag dan in
zijn commentaar deze persbureau als
een normale vorm van voorzichtigheid
voorstellen, wij zouden wel willen we-
ten of internationale overeenkomsten van
andere studentenverenigingen of jongeren-
organisaties niet dezelfde voorwerpen
worden verspreid. Op de buitenlandse
domein onder wie vertegenwoordigers
van dagbladen, moet als bijk van jus-
titiële bevoegdheid van verspreide in-
druk maken. Het is ook op indruk-
kelijk op het, dat zijn hoofdredacteur
zich om de conferentie te raden de
taak van censor (met welke gezonden
overigens) op zich heeft genomen, be-
stelt. Het is een pijnlijk geval. Wij
vragen ons af, in welke vorm het is
aangekomen, de minister van Justitie
verantwoordelijk te maken voor dit op-
treden.”

(Tot welke toestand dit ministe-
rieel optreden leidt, magte voorts nog
blijken uit het feit, dat het buitenlandse
correspondenten van persbureau en
dagbladen wel is toegestaan menwering
te zijn bij de toezichten, die buiten-
landers houden. Zoo een Nederlandse
krant een redactie gebruik welke ma-
keert om te zijn, dat het persbureau
van België, dat in de Vrijheid, op-
per la stellen, desvriende, in Amster-
dam verschijnt, worden aangevraagd
zijn op telegrammen uit Londen, Brus-
sel of misschien wel New York om iets
te vernemen over wat er op een twintig
kilometer afstand van Amsterdam de-
zes dagen gebeurt in de middeleeuwen
waren de gewone omwegen zeer gebrui-
kelijk meer in het jaar 1929 is zo'n gang
van zaken nogal belachelijk. — Red.
Het Parool).

DUUR Nr. 961
Wet. H. A. A. A.
10-1-50
12

Van de afgeleverde stukken wordt mede-
gedeeld aan de minister van Justitie (naar
toegestane hand) en de betrokkenen. Jour-
nalisten die voortaan in het wettelijk
kerstuis te handelen zijn publicatie-
canden dienen.

1933 No. 961
DEI *Van der Vliet*
11-1-33

Commentary

Verhoogde toelagen voor verhoogde
Wij hebben ons alreeds over de
verhoging van het bedrag van het
communiqué van de academische studen-
tenvereniging Politie heeft verapleid
een verhoging van de erelonen
met de beslechting van Justitie ten
aanziën van de studietoelagen,
welke door vereniging in Bentveld
heeft gehouden en waar ook enige
buitenlandse het woord zouden voe-
ren. De minister had gebied, dat daar
politie bij aanwezig zou zijn. Dit wijst
erop, dat de conferentie een besloten
karakter had. Wel waren er een paar
kranten uitgenodigd, maar dit neemt
het besloten karakter niet weg nu
niet de pers was genoemd. Was de
bijeenkomst openbaar geweest dan
zou de politie er eenvoudig hebben
kunnen aanwezig worden zonder dat
eisen moesten worden gesteld. Hoe
dit zij, protest van Politie en wel
neder overig deden de minister van
zijn als teken, hij stelde er een paar
andere afzet voor in de plaats de
bijeenkomst moest strikt besloten
zijn, zij mocht niet door de pers wor-
den bijgewoond, er zou wel een com-
muniqé over mogen worden uitgege-
ven, gecontroleerd door een "politiek
betrouwbaar" journalist. Toen hebben
de studenten maar toegestemd. En nu
wat de minister verhoort over de ver-
ontwaardiging van Politie. Verhoort
waren ook wij over dit naar wille-
keur rijkende gemiddeld tegenover
vreemdelingen, tegenover een Neder-
landse organisatie en tegenover de
pers. Wat dit laatste betreft: onze
verhoging steeg wegens een neder-
beheersing van de minister, inhoudende
dat er bij de bezien van de buiten-
landse wet buitenlands jour-
nalisten aanwezig mochten zijn. En
onze stijgende verhoging bereikte een
punt, waarop we eigenlijk niet wisten
of we nu moesten lachen of huilen.
Het gevat op zich zelf zal men mis-
schien niet als zeer belangwekkend
willen zien; maar uit een oogpunt van
beleid en beginsel is het een nadere
beschouwing waard.

VREEMDELINGEN zijn nagenoeg
rechteloos. Het is een schrale
toestand, dat de niet-alleen in ons land
het geval is. Voor vreemdelingen,
waar vreemdelingen aan betrekken,
heeft een regeling bestaan. Volgens
den in 1898 in de wet van 1898 op
het recht van vereniging en vergade-
ring opgenomen bepaling moest de
politie daar toegang hebben. Ook is
toch in die wet opgenomen het ver-
bod voor vreemdelingen, om in verga-
deringen, ook niet-openbare, waarin
de Nederlandse politiek werd behan-
deld, het woord te voeren. Men had
in die tijd behoefte aan zulke be-
perkingen, maar was ze toch wel erg
ingrijpend; daarom heeft men er een
vervalsdatum van slechts vijf jaar
aan gegeven. Nu die vijf jaren zou
men eerder dan later toen van het
1901. De bepalingen expreerden dus
slechts dat de normale wetgever zich
kon beraden over de wettelijkheid
van verlening of wijziging. En toen

het normale apparaat van wetgeving
was in werking kwam, heeft het de
wet van 1898 gesloten wat al was. Dit
was een verzuim, want de de bereij-
ding in de Justitie behoefte aan een
regeling als de in 1898 gesloten. Wij
kennen niet aan de politieke fantasie van
de heer over dit te maken, waarom
dit verzuim te wijten is. Justitie
heeft toen misschien wel iets gedaan;
er is een soort verbod uitgevoerd,
zo kon men bij toeval wel eens verho-
ren een verbod voor alle vreemde-
lingen om in woord of geschrift actie
te voeren die de strekking heeft in de
Nederlandse politiek of sociale door
propagandistische invloed uit te oefe-
nen; voor spreekbeurten in min of
meer besloten gezelschappen zou ont-
haling kunnen worden verleend. Op
dit verbod zal minister Wijers wel
hebben gedacht, toen hij zich ter ver-
klaring van het beleid t.a.v. de Bent-
veldse conferentie betiep op een "ge-
bruiksregel". Een wettelijke vorm
heeft dit verbod niet. Het moet, naar
verruimd, een onderdeel zijn van een
ministerieel circulaire. Het gerucht
wil, dat die circulaire geheim is, met
uitsondering van de passage die dat
verbod inhoudt. Kan men zich een
vreemdere figuur denken? Er lijken
nog meer vragen wordt: vreemdelin-
gen, die ons land binnenkomen, me-
dedeling van dit verbod gedaan? Er
is van een mededeling in deze niet
gebleken. Maar men wist toch dat er
buitenlandse sprekers op de studie-
conferentie in Bentveld zouden kom-
men? Waaraan heeft men het geval
niet elegant opgelost? Het beleid is
nu wel heel erg ongelukkig uitgeval-
len. Dat dit vresende gedoe van hin-
derlijken en compromisjes moge-
lijk is geworden, is niet in de laatste
plaats een uitvloeisel van de omstan-
digheden, dat de positie van vreemde-
lingen zo gebrekkig is geregeld. Daar
zal de wetgever nu toch eindelijk eens
iets aan moeten doen. Vreemdelingen
zijn ook mensen. De uitlagenogelike-
heid van vreemdelingen is nu in een
circulaire geregeld, doordat legisla-
tieva (of politieke) onmacht een wet-
telijke regeling heeft toegeshou-
den. Het is treurig. Toezicht op
vreemdelingen kan nuttig en nodig
zijn. Maar laat men er een wettelijke
grondslag mee waarborgen tegen wil-
lekeur aan geven.

OOK rechtbelangen en vrijheden
van Nederlanders komen bij dit
alles in het geding. Het bestuur van
Politie heeft dit nu aan den lijve
ondervonden. En ook de pers heeft
het ondervonden. Waaronder grondt de
minister van justitie de bevoegdheid
om de pers de toegang in een door
particulieren belegde vergadering te
doen ontzeggen? Wat is dat voor
een gedoe met een "politiek betrouw-
bare" journalist, die een communiqé
moet controleren? Alleen Politie kan
als voorwaarde voor beroep aan de
conferentie stellen dat men niet zou
(doen) publiceren wat er werd gezegd.
Zou er ondanks z'n voorwaarde
toch een publicatie worden gedaan,
dan is dat een kwestie tussen
Politie en de betrokkene. Dat
tenalotte wel buitenlandse journalis-
ten mochten worden toegelaten is het
toppunt. Moeten we buitenlandse
kranten gaan kopen om te weten wat
er in ons eigen land gebeurt? Het zou
een te lachen zijn als het niet zo
treurig was.

746

961
Ely Handelsl.
10-1-50

VREEMDSOORTIG COMPROMIS

De onderhandelingen, gesleid tussen de minister van Justitie en het bestuur van de Nederlandse-Aziatische Studentenvereniging "Politeia" maakten een felwet bevestigend indruk. Aanvankelijk wilde het bestuur van Politeia naar conferentie te Buitenveld waar verduidelijgende buitenlandse en andere hoge honn zouden doen denken om Zuid-Oost-Azië niet laten doorgaan omdat de politie nu laat van de minister van Justitie bij deze conferentie aanwezig moest zijn. De interventie van het Kamerlid Posthumus, die op de voorgrond stelde, dat het hier een besloten vergadering betrof, omdat de pers niet vertegenwoordigd zou zijn had ten gevolge, dat de minister afzag van het politiefunctie. Dit echter nu voorwaarde, dat het perscommuniqué van de conferentie vóór de publicatie zou worden doorgelopen door bovengenoemd P. v. d. A. Kamerlid en te hoofdredacteur van Het Vrije Volk Deze heeren moesten dan inzien, dat geen in politiek opzicht ongewenste uitlating van buitenlanders in het communiqué zou worden opgenomen. Vorm van door de regering gedelegeerde commissie welke nu zijn zacht gesproken ongebruikelijk is.

Herscheidt men deze zaak van achter forsera, komt dan moet men voorspellen, dat de Vreemdelingenwet van 1840 en de daaruit afgeleide praktijk, administratief beschouwd, de minister het recht geeft de politieke activiteit van vereenvoudigen aan beperkende bepalingen te binden. Belangrijker is daarnaast echter de vraag, of de conferentie van "Politeia" is te beschouwen als een "openbare" vergadering in de zin van art. 10 van de wet op het recht van vereniging en vergadering van 1848. "Neen", zegt aanvankelijk "Politeia" want er zou geen persaanwezigheid zijn. "Onjuist" verklaart de minister, die uit het verstrakken achteraf van het perscommuniqué niet zonder gewrongenheid de "openbaarheid" construeert. Gemeentehoeder wordt het geval dan nog door het feit, dat de minister ten slotte aan Buitenveldse journalisten heeft toegestaan de vergaderingen van de conferentie te bezien. Daarnaast heeft tussen Nederlandse en Nederlandse persvertegenwoordigers, welke wij slechts zeer matig kunnen bewonderen.

Ten slotte rijst de vraag op welke gronden de minister heeft gemeend om in het bijzonder bij deze conferentie tot een aanvankelijk zo strak optreden te moeten overgaan. Hier is een kwastie, niet van bezigheid, maar van beleid in het geding, welke andere toelichting behoeft. Dat beleid behoort, tenzij er bijzondere gerechtelijke argumenten zijn aan te voeren voor de inschakeling van de politie in Nederland door de gedachte van een rechtsstaat te worden behouden. Gevallen als onlangs het indirecte verbod voor een vergadering van het Nationaal Jongeren Verbond en thans over het incident met Politeia, welke althans in de richting van een ongebruikelijke politieke maatregel, die sluiten van een vreemdeoorlog compromis, dat er slechts toe heeft geleid om het bestaan van de conferentie te verzekeren. Hier gaat geen rechtspraak om, maar slechts fettelek.

No. 20

Paraaf:

Documentatie
Knipsdienst.

Tel. 183830
Toestel 7

Vrije Volk, Den Haag

9 JAN. 1950

dd.

Periodiek

Daarna

CIRCULATIE

Niet terug brengen dan afgeven

VAN: ... Naar: ...

D. K. B.

Aankomst: ...

Pijnlijk geval

De Justitie heeft het ordinar gesicht een politiemacht te sturen. Inzet van internationale conferentie, die door de Democratisch-Socialistische Studenten Vereniging „Politica“ is belegd en die thans te Bontveid vergaderd. De politiemacht had, als we wel zijn ingelicht, de opdracht te constateren, dat de conferentie besloten was en op te letten, of er ook staatsgevaarlijke of internationaal gevaarlijke dingen gebeurden.

Het bestuur van „Politica“ heeft tegen deze maatregel te recht geprotesteerd. Het had terecht hervaren tegen de uitsluiting van een politie-controleur en was geneigd de conferentie te staken. Om de zaak niet te doen stranden is, in overleg met het Tweede-Kamerlid ir. Posthumus, een tussenoplossing gevonden in deze vorm, dat de communicatie van de conferentie vóór de publicatie zouden worden gelezen door de hoofdredacteur van „Het Vrije Volk“, een tank die licht genoeg is, omdat er uiteraard geen onvertogen woorden worden gesproken, maar die onze hoofdredacteur toch met welkig geroezel heeft aanvaard. Slechts de overweging, dat de conferentie daardoor van politiemacht werd verlost, heeft hem er toe bewogen op verzoek van „Politica“ de rol van censor op zich te nemen.

Tegenover de democratisch-socialistische studentenorganisatie in het land tegenover de gehele democratisch-socialistische beweging in ons land — die bestaat uit honderden verenigingen — en die juist nu een heel directe organisatievorm aanneemt — is dit justitie-gesicht een wankele zaak. De mislukte val tevens is niet dat in een communale deze handelingen als een normale vorm van verhoudingen worden gezien, en welk wil willen weten de internationale bijeenkomsten van andere studenten-groepen of jongerenorganisaties met dezelfde voorzorgen worden verzorgd.

Op de buitenlandse gasten, onder wie vertegenwoordigers van deze bladen, moet dit nuik van justitie-betrouwstelling een stevige indruk maken.

Het is een pijnlijk geval. Wij vragen ons af, in wiens brein het is opgekomen de minister van Justitie verantwoordelijk te maken voor dit optreden.

NO. 961
ZET: *Algemeen Handelsblad*
DATUM: 1-1-50
PAG.:

961

VERGADERING VAN POLITEIA ONDER CENSUUR

HET dagelijks bestuur van de democratisch socialistische persvereniging „Politica“ bericht ons dat tijdens een conferentie over Zied-Quet-Azië van deze vereniging, in het Woodrookers-huis te Den Haag, waar ook buitenlanders het woord werden, de politie op order van de minister van Justitie het recht heeft opgeëist bij de lezingen aanwezig te zijn.

Het dagelijks bestuur van „Politica“ heeft deze eis van de hand gewezen, aangezien het enkel een ernstige inbreuk op het recht van vergadering achtte.

Na aandrang is ten slotte de minister bereid gevonden deze eis in te trekken. Hij stelde echter de voorwaarde, dat de vergaderingen, waarop door buitenlanders het woord wordt gevoerd, strikt geheim moeten zijn en dat de pers niet zou worden toegelaten. Van deze vergaderingen zou wel een communiqué kunnen worden gezonden aan de pers, dit echter onder voorwaarde, dat een politiek betrouwbaar journalist het communiqué zou controleren.

Het dagelijks bestuur van de vriendenvereniging heeft gemeend, deze voorwaarde te moeten accepteren om de conferentie niet in gevaar te brengen.

Het dagelijks bestuur van „Politica“ acht dit optreden van de minister echter een beleddiging voor de Nederlandse pers, die het recht wordt ontkend vergaderingen of conferenties bij te wonen en een bijdrage voor de vereniging „Politica“ te doen, ondanks het uitgesproken democratische karakter, bijnaar niet voldoende betrouwbaar wordt geacht om een perscommuniqué samen te stellen.

Commentaar van minister Wijers

NAAN aandrang van dit communiqué van Politica heeft het A.N.P. zich tot de minister van Justitie gewend. Minister Wijers toonde zich hogelijk ver-

baasd over de toon van het communiqué.

Alle buitenlanders, die aan de besprekingen van Politica deelnemen, hebben daarvoor van de Nederlandse regering een vergunning gekregen. Als gebruikelijke voorwaarde geldt voor onbekende vreemdelingen, dat zij zich niet in het openbaar over politieke onderwerpen mogen uitspreken. Om te controleren of men zich hieraan zou houden, had de politie opdracht, in de zaal aanwezig te zijn. Kort voor de vergaderingen een aanvang zouden nemen, is de minister door het lid van de Tweede Kamer, de heer Posthumus (P.v.d.A.) opgehield met de vraag, of de aanwezigheid van politie nu wel nodig was, vooral omdat het een besloten vergadering betrof, waartoe de pers geen toegang had. Daar achter wel omtrent het bespreken een perscommuniqué zou worden gegeven, achtte de minister die beslotenheid slechts betrekkelijk. Om nu een oplossing te vinden, heeft de minister goed gevonden, dat politiecontrole zou achterwege blijven, indien zou worden toegestaan — waarmee de heren Posthumus en Voskuil (hoofdredacteur „Het Vrije Volk“) zich zouden belasten — dat geen in politiek opzicht ongewenste uitslatingen van buitenlanders in het communiqué zouden worden opgenomen.

Aldus werd afgesproken en met nadruk wies de minister op het feit, dat hij nooit rechtstreeks door „Politica“ is benaderd.

Maar men ont van de zijde van „Politica“ nader mededeelt heeft de minister van Justitie thans toegestaan, dat buitenlandse journalisten de conferentie in het Woodrookershuis te Bentveld voor publicatiedoelinden bijwoonen.

961
ART: *W. P. B. B.*
DATUM: *9-1-50*
- 22 -

~~B VIII~~
~~10/11~~

g b t

Uit de studentenwereld

Nadat prof. dr. W. Schermerhorn Denker der de K.O.A. (Kongressen) is georganiseerd door de Ned. socialistische studentenorganisatie in samenwerking met de Internationale Federatie van socialistische studenten, in het gebouw der Woodbrookers te Bentveld had geopend met een bespreking over de rol van het socialisme bij de emancipatie van Z.O. Azië, is in de middaguren de eerste buitenlandse spreker op de Katheder gekomen, namelijk de Indiase student A. Prakash, leider van de Indische delegatie. Zijn beschouwing gewijd aan de problemen van de jonge natie Indië, bestond uit een uiteenzetting van de wijze waarop de Engels Labourparty het moeilijke proces van de Indische onafhankelijkheid voorbereid en geleid had, een wijze die naar het oordeel van spreker de basis kon worden van een langdurige vriendschap tussen Indië en Engeland.

961
1950
9-1-50

B.M.
B.M.

961

Politeia acht het vergaderrecht bedreigd

Protest tegen handelwijze van minister Wijers

Het dagelijks bestuur van de democratisch-socialistische studentenvereniging Politeia bericht ons dat tijdens een conferentie over Zuid-Oost-Azië van deze vereniging, die door deelnemers uit vele Zuid-Oost-Asiatiese landen -- waaronder Indonesië -- wordt bijgewoond in het Woodbroekershuis te Bennevelde en op welke conferentie om enige sprekers uit die landen en ook andere buitenlanders het woord voeren, de politie in opdracht van de minister van justitie het recht heeft opgedrukt bij de lezingen aanwezig te zijn. De minister bleek de mening toegedaan, dat de lezing van een buitenlander, die de aandacht had op de Nederlandse politiek sociale steer-propagandistische invloed uit te oefenen" door de politie dient te worden bijgewoond.

Het dagelijks bestuur van Politeia heeft deze eis van de hand gewaagd, aangezien het zulks een ernstige inbreuk op het recht van vergadering achtte. Bovendien was op deze conferentie geen sprake van invloed uitoefenen op de Nederlandse politieke sociale steer in propagandistische zin, aangezien alle lezingen zonder uitzondering waren gewijd aan Zuid-Oost-Azië. De lezingen hadden bovendien een duidelijk anti-karakter.

Na aanvraag is ten slotte de minister bereid gevonden de eis, dat de politie de vergadering bijwoont, in te trekken. Hij heeft echter de voorwaarde, dat de vergaderingen, waarop door buitenlanders het woord wordt gesproken, strikt besloten zouden zijn en dat de pers hier zou worden toegelaten. Van deze vergaderingen zou wel een communiqué uitgezonden worden, zoodat van de pers dit echter naar voorwaarde, dat een pers-bericht zou worden uitgezonden het communiqué.

Het dagelijks bestuur van de studentenvereniging heeft gereisd, deze voorwaarde te accepteren om de conferentie niet in gevaar te brengen. Inmiddels is niet aangevraagd van deze voorwaarde om de minister bij zijn eis, om alle vergaderingen door de politie te laten bijwonen, volhouden.

Het dagelijks bestuur van Politeia heeft een ernstig protest tegen deze handelwijze aan te tekenen. Zij acht dit optreden van de minister een belediging voor de Nederlandse pers, die het recht heeft op openbare vergaderingen of conferenties en te worden en een belediging

voor de vereniging Politeia, die, ondanks het duidelijk democratische karakter, blijkbaar niet voldoende betrouwbaar wordt geacht om een perscommuniqué samen te stellen.

Wat de minister er van zegt

Naar aanleiding van dit communiqué van Politeia heeft een redacteur van het A.N.P. zich tot de minister van justitie gewend. Minister Wijers konde zich blijkbaar verbaasd over de toon van het communiqué.

Alle buitenlanders, die aan de besprekingen van Politeia deelnemen, hebben daarvoor van de Nederlandse regering een vergunning gekregen. Als gebruikelijke voorwaarde geldt voor ontbrekende vreemdelingen, dat zij zich niet in het openbaar over politieke onderwerpen mogen uitspreken. Om te controleren of men zich hiernaar zou houden, had de politie opdracht, in de zaal aanwezig te zijn. Kort voor de vergaderingen een aanwezig zouden nemen, is de minister door het Tweede Kamerlid Posthumus aangehouden met de vraag, of de aanwezigheid van politie nu wel nodig was, vooral omdat het een besloten vergadering betrof, waartoe de pers geen toegang had. Daar echter wel tenminste het bespreken van perscommuniqué zou worden gegeven, achtte de minister die beslissing slechts betrekkelijk. Om nu een oplossing te vinden heeft de minister ook gevonden, dat perscontrole van achterafge billyen, indien zou worden toegestaan -- een zaak, waarmede de Tweede Kamerlid Posthumus en Voskuil (hoofd-leidster van het Vrije Volk) zich zou belasten -- dat geen in politiek opzicht ingewante uitspraken van buitenlanders in het communiqué zouden worden opgenomen. Aldus werd afgesproken.

Het dagelijks bestuur van de minister op het feit, dat hij een rechtstreeks door Politeia is behandeld.

961
9-1-50

B.IV

961

Pijnlijk geval

De Justitie heeft het arbair geacht een politiegeen te sturen naar een internationale conferentie, die door de Democratisch Socialistische Studenten Vereniging "Politica" is belegd en die thans te Bentveld vergaderd. De politieaan had, als we wel zijn inselicht, de opdracht te constateren dat de conferentie besloten was en op te letten of er ook strafbare zaken of internationaal gewaarlijkte dingen gebeurden.

Het beattur van "Politica" heeft tegen deze maatregel te recht geprotesteerd. Het had ernstige bezwaren tegen de aanwezigheid van een politie-controlepost en het geneigd de conferentie te staken. Om de zaak niet te doen ontstaan te in overleg met het Tweede-Kamerlid ir Posthumus, een in de geschiedenis gevonden in deze vorm, dat de communicatie van de conferentie voor de publicatie zouden worden gelezen door de hoofdredacteur van "Het Vrije Volk", een taak die licht genoeg is, omdat er uiteraard geen overboren woorden worden gesproken, maar die onze hoofdredacteur toch niet weinig genoeg heeft aanvaard, slechts de overweging, dat de conferentie daardoor van politietoelicht werd verlost, heeft hem er los bewegen op verzoek van "Politica" de rol van onnar op zich te nemen.

Tegenover de democratisch-socialistische studentenorganisatie en in haar tegenover de gehele democratische socialistische beweging in ons land -- al bestaat er tussen "Politica" en de partij van de Arbeid ook geen directe organisatieverbanden -- is dit incident wettouwen krenkend. De minister van Justitie moet dan in zijn communicatie deze handelwijze als een politiegeen vorm van voorsigtigheid voorstellen, wij zouden wel willen weten, of internationale bijeenkomsten van andere studentenverenigingen of jongerenorganisaties met dezelfde voorsichten worden behandeld.

Op de buitenlandszaken onder wie verantwoordelijken van dagbladen, moet dit zijn van politiegeen belangstelling een vreemde indruk maken.

Het is een pijnlijk geval. Wij vragen ons af, in wiens brein het is opgekomen de minister van Justitie verantwoordelijk te maken voor dit optreden.

1925 No. 961
DIT *Stangs*
NATUUR: *9-1-20*
12

961

Minister eist politietoezicht bij een studentenconferentie

Recht van vergadering wordt geschonden, meent Politeia

HAARLEM — Een geschil, dat de vrijheid van vergadering tot onderwerp heeft, is uitgebroken tussen de democratisch-socialistische studentenvereniging „Politeia“ en de minister van Justitie. Gemeende vereniging houdt op het ogenblik in het Woodbrookershuis in Bentveld een conferentie, welke wordt bijgewoond door vertegenwoordigers van Zuid-Oost-Aziatische landen. Omdat ook deze buitenlanders het woord voeren, heeft de politie op order van de minister van Justitie het recht aangevoerd, bij deze bespreking aanwezig te zijn. Het dagelijks bestuur van „Politeia“ heeft deze eis van de hand gewezen, maar zien dit bestuur zelfs een ernstige inbreuk op het recht van vergadering achtte.

Na aandrang, als de derde de bestuur van „Politeia“ te besluiten de minister hiervan te berichten de eis dat de politie de vergadering bijwoont, is te denken. Hij schiedt echter de voorwaarde, dat de vergadering, waaraan voor buitenlanders het woord wordt gegeven, strikt besloten worden. Het besluit van pers niet zou worden toegelaten. Van deze vergadering zou wel een communiqué worden afgegeven, dat aan de pers. Dit schiedt echter tevens, dat een politieinspecteur, om het communiqué zou afgeven.

Het dagelijks bestuur van de studentenvereniging heeft gemeend, deze voorwaarde te willen aanvaarden en de conferentie het in te voeren. Het besluit van niet-afgevaardigde van de vereniging zou de minister te zien en, om elke vergadering door de politie te laten bijwonen, verhinderen.

Het dagelijks bestuur van „Politeia“ wordt echter ernstig protest tegen deze voorwaarde aan te tekenen. Het acht het opbrengen van de politieke van besluiten voor de Nederlandse pers, die nu eerst wordt bekend gemaakt, als een inbreuk op de vrijheid van vergadering. Het besluit van de minister van Justitie, die de vergadering door de politie te laten bijwonen, achtte de minister die besloten-

Naar aanleiding van het communiqué heeft het A.N.P. zich tot de minister van Justitie gewend. Deze toonde zich hogeijk verbaasd over de loon van het communiqué. Alle buitenlandse, die aan de besprekingen van Politeia deelnemen, hebben daarvoor van de Nederlandse regering een vergoeding gekregen. Als gebruikelijke voorwaarde geldt voor onbekende vreemdelingen, dat zij zich niet in het openbaar over politieke onderwerpen mogen uitspreken. Om te controleren of men zich hieraan zou houden, had de politie opdracht, in de zaal aanwezig te zijn. Kort voor de vergaderingen een aanvang zouden nemen, is de minister door het Tweede Kamerlid Posthumus overtuigd, dat de vraag, of de aanwezigheid van politie ou wettig was, voortdurend omdat het een besloten vergadering betrof, waartoe de pers geen toegang had. Daar echter wel omtrent het besprokene een perscommuniqué zou worden afgegeven, achtte de minister die besloten-

heid slechts betrekkelijk. Om nu een oplossing te vinden heeft de minister goed gevonden, dat politiecontrole zou achterwege blijven, indien aan worden toegezien — waarmede de heren Posthumus en Voakull (hoofdredacteur Vrije Volk) zich zouden beletten — dat geen in politiek opzicht ongewenste afspraken van buitenlanders in het communiqué zouden worden opgenomen.

II

NO. 961
DATE: 1-10-49
FAB

961

**Internationaal studenten-
congres in Duitsland**

De Duitse socialistisch-socialistische pers maakt ons naar aanleiding van een bericht in deze courant van zaterdag j.l. verscheidende, dat voor het eerst sinds de oorlog in Duitsland een internationaal studentencongres wordt gehouden, of opmerken op dat in 1947 een internationale ontmoeting van socialistische studenten plaats vond, terwijl in April 1948 en Augustus 1949 Hamburg een internationaal congres van socialistische studenten beleefde, waarop behalve de meeste daarvoor in aanmerking komende Europese landen ook India en Oost-Afrika vertegenwoordigd waren.

Bestuur afd. Utrecht Politie

NO. 00961
van Del. Politie
DATUM: 7-9-49
PAG.:

O.D. 961

Dinsdag 7 September 1949.
Het Bestuur afd. Utrecht van 16 Juni id. is het
Bestuur afd. Utrecht samengesteld:
H. Th. Nieuwenhuis Jr. ab actis.
A. W. Willmann, Secretaris.
H. J. v. d. Hart, vice-voorzitter.
M. H. Vrijland, vice-ab actis.
A. Post, secretaris I.
W. Smit, secretaris II.
Reeds nu komen wij te melden, dat omstreeks
half October een avond zal worden georganiseerd,
wanneer de nieuwe verjaardagen en verder alle andere
belangstellende zaken zullen kunnen maken met de
doelstellingen van de D.S.V. Politie. Een bekend
spreker zal op deze avond van belang worden.
Namens het Bestuur
H. Th. NIEUWENHUIS JR.
D.S.V. Politie afd. Utrecht
Et ab actis
Gezinschick II.

Documentatie
Knipsakdienst

Tel. 183830
Tussel 7

Goede Courant

17 JAN 1960

Page

Handwritten notes:
1/16/60
1/16/60

Periodiek:

Datum:

CIRCULATIE

Niet langer houden dan _____ dagen

AAN GEZIEN Volgens goedkeuring van de raad van bestuursleden

P. & D.

Aantekeningen:

Gewrongen situatie rond Politeia

Het conflict tussen de minister van Justitie, mr. Wijers, en de democratisch-socialistische studentenvereniging „Politeia“, waarvan wij vorige week reeds uitvoerig melding maakten, dreigt nog een stapje te krijgen nu het Tweede-Kamerlid de heer Goedhart (D.S.A.) de minister enige scherpe teksten vragen heeft gesteld naar aanleiding van diens wel enigzins merkwaardige houding.

Men herinnert zich de kwestie. De studentenvereniging „Politeia“ had een studietoerontocht belegd te Bentvecht, waar problemen betreffende Zuid-Oost-Azië behandeld zouden worden. Behalve enige Nederlanders, o.a. prof. Schermerhorn en de heer De Kadt, zouden hier ook een aantal buitenlanders het woord voeren, uit Engeland, India, Indonesië. Nu vinden wij het niet zo heel vreemd dat de minister eenlijke argumenten tegenover deze conferentie stund. De studentenvereniging Politeia wordt beschouwd als democratisch-socialistisch, maar wij weten, dat het democratisch-socialisme nu al rekbaar is naar twee kanten. Het is ons vreemd dat het nu bevestigd dat een studentenvereniging plotseling het voortouw aanvaardt naar Zuid-Oost-Aziatische problemen te gaan wijden en daartoe een aantal buitenlanders naar Nederland laat komen. Zeker is het de vraag of het nu feitelijk is zo kort na de voorverdracht deze problemen aan de orde te stellen en te laten behandelen, o.a. door Engelen en Indiërs.

Minister Wijers schetste de gang van zaken als volgt:

Als gebruikelijk voorwaarde geldt voor buitenlandse vreemdelingen, dat zij zich niet in het opbouw over politieke oorders en openbare plaatsen. Om te controleren of men zich hiaraan zou houden, had de politie opdracht in de zaal aanwezig te zijn. Kort voor de vergadering een ongeveer zestien mensen, te de minister door het lid van de Tweede Kamer de heer Posthumus (D.S.A.), ingesproken met de vraag, of de aanwezigheid van politie nu wettig was. De minister het om te vragen, vergadering had begonnen de park heen toegaan had. Daar waar wel minister het heeft gezegd, dat de aanwezigheid zou worden gecontroleerd, schreef de minister die aanwezigheid slechts betrekkelijk. Dat nu een oplossing te vinden, heeft de minister goed gevonden, dat gecontroleerd zou achterwege blijven. Indien het worden toegelaten, vanwege de heer Posthumus en Vastuit (toespraak door het Tweede Volk) zijn er twee besloten, dat geen in politiek opzicht ongepaste uitwerking van buitenlanders in het openbaar zouden worden opgenomen.

Tot zover het standpunt van de minister.

Men zal toe moeten geven dat dit laatste soort censuur wel een merkwaardige figuur is. Nog merkwaardiger wordt het geval als men weet, dat de minister later wel buitenlandse journaalisten toeliet de conferentie bij te wonen. Consequent was de houding van de minister niet.

Documentatie
 Krijgsdocumenten
 No. 10000
 Toonaal 7
 Waarheid, Den Haag
 dd. 14 JAN 1950

Periodiek:

Datum:

CIRCULATIE

Niet langer houder dan _____ dagen

GEZKEN

AAN _____ Volgens gezinsbestand _____ dat _____ op _____ aan _____

P & W

Aantekeningen

HOOFDSTUK

De Nederlandse regering heeft een aantal maatregelen genomen die de democratische vrijheden en de taak van het „democratisch-socialisme“ slijden. Er waren ook buitenlandse sprekers uitgenodigd. De Koninginke minister Wiersma eiste, dat politiegagenten aanwezig zouden zijn om te controleren of de buitenlanders geen „politieke propaganda“ konden maken. Na veel gemerrewar trok minister Wiersma politiegagenten afgevoerd te rug, of voorwaarde, dat geen enkele Nederlandse journalist -- (buitenlandse journalisten mochten wel komen!) -- de conferentie zou afwezen. Uitgezonderd de enkele „politiek-betrouwbare“ journalisten wien het was er op toe te zien dat het de wijles uit te geven communiqué van de vergadering zou bevatten, die voor de Amerikaanse regering onwettig zoude kunnen zijn.

En wie was meer in aanmerking komen voorged post van censur dan de heer K. Vosthuis, hoofdredacteur van Het Vrije Volk? Hij was direct bereid de taak van de politiegagenten van minister Wiersma over te nemen.

Politie heeft geprükteerd tegen deze schending van het recht van vergaderen. Gult een protest lag voor de hand, maar wat is in werkelijkheid gebeurd?

Ten eerste, dat opmativ gedemonstreerd is, dat de regering langzaam maar zeker van Nederland een politiekstaat maakt, dat met alle kracht het fascistie hevat, deze wordt.

Ten tweede, dat het de leiders van de P.v.d.A. zijn, die vooraan gaan bij de verkrachting van de democratische vrijheden en hereid zijn als politieke censure op te treden, nota bene in hun eigen organisaties.

Ten derde, dat hier de Amerikaanse opdracht tot vernietiging van deze vrijheden werd uitgevoerd.

Ten vierde ten dat is de voornaamste conclusie dat de fascistische maatregelen onder het naam van bestrijding van het communisme, zich richten tegen alle organisaties.

Het optreden van de regering tegen P.v.d.A. leden en aanhangers van de P.v.d.A. Dit optreden was niet het einde, maar het begin. Stap voor stap gaat het proces verder zoals in Duitsland vóór 1933, toen de sociaal-democratische leiders het voor het zeggen hadden. De ene anti-democratische maatregel na de andere werd doorgevoerd om te eindigen bij Hitler en de gewelddadige onderdrukking van de arbeiderklasse; de fascistische dictatuur.

De leden en aanhangers van de P.v.d.A. kunnen niet, op straffe van ondergang, de ogen sluiten voor hetgeen aan de gang is. Maar onverzoenlijk strijd tegen de anti-democratische politiek van hun leiders, in en buiten de regering, samen met de communisten en alle vooruitstrevende krachten zal Nederland er voor behoeden een fascistisch vanguard te worden als Amerika, waar alle vrijheidsgevoel en nog slechts het tumult van het geweld hoorbaar was zijn, vand het duidelijk, dat het opgevoerd wordt voor de economische van de dollar-overval.

62-1-30
961
Vrij Ned.
14-1-50

Gesprek tussen Azië en Europa

Hoop en verlangens van de jeugd

961

Niets brengt ons beter in contact met de werkelijkheid van een land dan wanneer we luisteren naar wat de jeugd van dat land heeft te zeggen.

Voor wat de landen van West-Europa betreft, kunnen we dan gemakkelijk de mededelingen, die we ontvangen, toetsen aan wat onze eigen ervaringen in die landen waren, maar wat de landen van Zuid-Oost-Azië en het Midden-Oosten aangaat, is eigenlijk ieder woord belangrijk en nieuw.

Daar was bij op de Zuid-Oost-Azië-conferentie, die in het gebouw van de Woodbrookers in Hertveld gehouden werd, een jongeman uit Vietnam.

Hij leek me niet onder tien negentien of twintig jaar, maar later bleek hij dichter bij de dertig te zijn. Vorig jaar had hij nog in de bergen van zijn vaderland gevochten tegen de Franse troepen en de avonturiers — onder hen vele Duitsers — van het Vreemdelingenlegioen.

Een revolutionair dus, een geheide communist? Dat wit-zwartpatroon geeft ge wel op, als hij vertelt, dat hij uit een zeer rijke familie komt en een neef is van de deser dagen door de Fransen tot president verheven ex-keizer Bao Dai.

Neen, deze man is als het ware de belichaming van het feit, dat achter de politieke strijd in Zuid-Oost-Azië een geweldige maatschappelijke evolutie als stuwende kracht aanwezig is.

„Ho Chi Minh (de leider der Partisanen) is eigenlijk niet eens een nationalist. Hij is de man van het gewone volk, dat hem zeer lief heeft. Zijn strijd richt zich niet alleen tegen de Fransen, die wij als vreemde bezetters zien, maar vooral ook tegen de bezittende klasse, die door de Fransen wordt gesteund. Slechts deze bovenlaag staat achter Bao Dai. Wij zullen de strijd echter niet opgeven. Onze legers beheersen nog altijd het gebied, dat aan het communistische China grenst en dacht u, dat dit niets voor de toekomst inhoudt? Bao Dai is zonder Franse hulp verloren.“

Ge behoeft niet te antwoorden, zelfs al zoudt ge het wensen, want achter u in de hal van het huis van de Woodbrookers staat een groepje Indonезiërs, dat u al in hun discussie heeft betrokken voor ge u ondraaide.

De dochter van Sutan Sjahir, Siti Aminah, een meisje met wonderlijk volwassen oogen en een warme expressieve mond, vraagt naar Materie uitgaven in Nederland. Ze studeert in Londen en is voor de tweede maal in ons land.

Ze lacht me min of meer uit, als ik haar, heropgebetrouwd, de vraag stel, die natuurlijk alle Nederlanders haar reeds hebben gesteld: „Komt uw vader toch nog in de regering?“

„Ik weet het echt niet“, zegt ze, maar of ze „echt“ niet wat meer zou kunnen zeggen...

Anders Indonезische studenten praten met prof. Schermerhorn, die zojuist een lezing heeft gehouden over: „De rol van het socialisme bij de betrekkingen tussen Zuid-Oost-Azië en West-Europa.“

Ze heeft een opgewekte stemming bij al deze congressanten uit Ceylon, India, Engeland, China, Noorwegen, Korea, Soedan, Oost-Afrika, Birmata, Egypte en Nederland. Die hoop de toekomst te zien van een wereld van vrede en samenwerking.

jongeren en Studenten) en „Politica“ bijeen zijn gebracht. En het is niet zo maar een luchthartige opgewektheid, neen, het is de opgewektheid, die voortkomt uit optimisme, uit het besef, dat de toekomst grote beloften voor hen heeft.

Men kan zich dus voorstellen, hoe er door deze jongeren gelachen is, om de maatregelen van minister Wijers. Algemeen heerste de opvatting, dat dit nu nog zo'n typisch staaltje was van de oude koloniale geest. Hoe wilt ge ook aan leugdig progressieve Aziëten uilleggen waarom de Nederlandse minister van Justitie geen Journaltaten wil hebben bij de toekomstige vergaderingen van de Zuid-Oost-Aziatische en de West-Europese Jongeren?

Landhervorming India's grootste probleem

Het gevoel van de tijd die voor de ex-Indonезische volkeren werkt, spreekt ook zo sterk uit de woorden van de socialistische afgevaardigde van India, Prakasb.

In zijn inleiding, in het intieme en tegelijk gewijde kapelletje, verabolen in de Noordhollandse duinen, verbloemt hij de nood en de moeilijkheden van India niet.

Ruin 75 pct van de enorme bevolking leeft van de landbouw en het grootgrondbezit houdt deze miljoenen nog steeds in toestand van ontzaglijke armoede.

De landhervorming het voornaamste programma punt van de socialisten in India, is niet alleen een zedelijke noodzaak, maar tevens een gebiedende eis van praktische politiek.

„Als niet op korte termijn de levensstandaard van deze mensen omhoog gaat, zal de in 1947 verworven vrijheid voor hen tot een leeg begrip worden“, zo roept Prakasb uit.

De fundamentele problemen der democratie zijn overal dezelfde!

Later wandel ik door het vrije stuk dunn, achter het gebouw van de Woodbrookers, met de Egyptische afgevaardigde. Over de oorlog tegen Israël lopen onze meningen, zolang we het over de politieke verhoudingen hebben, nogal uiteen. Hoewel hij zeker tot de progressieven van zijn land behoort, veroerlooft toch het gekrenkte nationale eergevoel hem niet over de leuzen der binnenlandse politiek heen te zien. Een donkere, Hamietische gedelsgeerde uit de Soedan redt ons uit de impasse.

„De volkeren zijn er niets mee opgeschoten“, zegt hij en dat brengt ons tot de kern der discussie terug: de verheffing van de volkeren van het Nabije Oosten.

Als we elkaar bij het afscheid alle drie de hand drukken, weet ik hoe ver onze feitelijke werelden uit elkaar liggen, maar tevens hoe verwant we zijn in onze hoop en ons verlangen ten aanzien van de volkeren, die „er“ zo langzaam mee opschieten.... I. J.

14-1-50
961

... de politie heeft de politie, op orders van de minister van Justitie, het recht gegeven bij de lezingen aanwezig te zijn. De minister bleek de mening toegedaan, dat elke lezing door een buitenlander welke „de trekking had de Nederlandse politieke of sociale sfeer propagandistisch te beïnvloeden“ door de politie diende te worden bijgewoond. Het D.B. van „Politica“ heeft deze eis van de hand gewezen, aangezien het dit een ernstige inbreuk op het recht van vergadering achtte, terwijl bovendien op deze conferentie geen sprake was van „beïnvloeding van de Nederlandse politieke of sociale sfeer in propagandistische zin“, aangezien alle lezingen zonder uitzondering waren gewijd aan Zuidoost-Azië en bovendien nog een uitgesproken studie-karakter hadden.

Na veel aandrang is ten slotte de minister van Justitie bereid gevonden de eis, dat de politie deze vergaderingen bijwoonde, in te trekken. Hij stelde echter de voorwaarde, dat vergaderingen, waarop buitenlanders het woord zouden voeren, strikt besloten zouden zijn, en dat de pers niet zou worden toegelaten. Van deze vergaderingen zou wel een communiqué kunnen worden verspreid aan de pers, dit echter onder voorwaarde, dat een „politiek betrouwbaar journalist“ deze communiqué's zou „controleren“.

Het D.B. van de „PWS“ „Politica“ heeft gemiddeld deze voorwaarde te moeten aannemen, ten einde de conferentie niet ernstig in gevaar te brengen. Intusschen, bij niet aanneming van deze voorwaarden zou de minister bij zijn eis, om elke vergadering door de politie te laten bijwonen, volharden. Het D.B. van „Politica“ reikt echter ernstig protest tegen deze handelwijze aan te tekenen. Het acht dit optreden van de minister een belediging voor de Nederlandse pers, die zonder enige nadere motivering het recht wordt ontzegd vergaderingen van de conferentie bij te wonen, en een belediging voor de vereniging „Politica“, die - onthoudt haar uitgesproken democratisch karakter - blijkbaar niet als politiek propagandistische wordt beschouwd, maar als een vereniging van wetenschappelijke aard.

961

961
COR. 12800L
PART. N-1-50

961

Kamerlid stelt vragen over kwessie Bontveld

Het Tweede Kamerlid van de Christen-
hark (Bontveld) heeft de minister van
Justitie vragen gesteld over het conflict
met de student-universiteit "Politie"
die had geprotesteerd tegen politiesto-
licht en arrestatie van de pers bij de
conferentie in Bontveld.

Het Kamerlid vraagt of het van wan-
trouwen gestuurd ingrijpen beoogd
voor socialistische studenten blijft
gereguleerd. Het antwoord was van ja
de minister tot de Staten behoren. Het
was wetenschappelijke conferentie.
waar woordvoerder als de heren
Schermerhorn, De Kadt en Kingsley
Marin de toon gaven. Politie- of
censuurmaatregelen van de overheid
noodzakelijk is niet.

De heer Bontveld heeft. Kan de
minister mededelen op welke wettelijke
grondslag de maatregelen genomen en
is het niet van oordeel, dat deze maat-
regelen — nog afgezien van de indruk-
 welke zij in het buitenland moeten
maken — in strijd met de in ons land
bestaande pers- en vergadervrijheid
zijn.

BRUN. No. *961*
DEUT. *Mr. A. Daniels*
DATUM: *6-2-50*
12

Regeling voor de studieconferentie van Politeia was slechts noodoplossing

Een uitsluiting van minister Wijers

De Minister van Justitie heeft thans geantwoord op de schriftelijke vragen van het Tweede Kamerlid Goedhart (act.) over de mogelijkheid rondom de afdeling door de socialistische studentenvereniging Politeia te Nijmegen gehouden studieconferentie.

Ten conferentie van, aldus het antwoord van de minister, een aantal vreemde politieke buitenlanders, onder wie enkele Duitsers, komen op verzoek van Politeia aan hun reis verzakt. Dit is ook een de plaatselijke politie meegedeeld wegens hij is verzocht toe te zien, dat de vreemdelingen niet van politieke activiteiten zouden onthouden. Aan de internationale secretaria van Politeia is opgedragen om het begin der conferentie te deelneemende vreemdelingen te wijzen op het verbod van politieke actie van vreemdelingen, hetwelk is geschied. Aan de plaatselijke politie is door de minister opgedragen een loof te geven van het door vreemdelingen besproken. Dit alles had de minister meegedeeld in de mening dat de verslaggeving openbaar was.

De opdracht aan de plaatselijke politie is dat vertaling op naar de buitenlandse vertalingen: pas tegen het eind van de eerste vergadering. Hierdoor kon het aantal gewinst gebieden onder overzigt niet voor de aanvang der conferentie worden geleverd; hetgeen de minister bekrachtigt.

Het bestuur van Politeia bleek niet bereid twee in burger geklede politieke ambtenaren te laten, zich op het standpunt stellende dat de vergadering niet openbaar was. Tenslotte heeft de minister zich bereid verklaard met een loof te stellen. Deze loof kwam hierop neer dat een persconferentie zou worden afgegeven, dat zou worden gecontroleerd voor zover het het door buitenlandse sprekers betreft, door een journalist, aan te wijzen door de minister. De minister heeft niet de eis gesteld, dat er geen persverleggenwoordigers ter conferentie zouden komen. Wel heeft hij in de mening, dat met het omroepen zou worden volstaan en dat overigens geen pers ter conferentie zou zijn. Achteraf is hem gebleken dat er wel persverleggenwoordigers waren, doch dat hij is verzocht geen verslag van het door buitenlandse sprekers te doen. In een later stadium is de minister ge-

vraagd, of de regeling in de weg stond aan het toelaten van het buitenland overgenomen persverleggenwoordigers. Hierop had de minister geen bezwaar. De regeling was een noodoplossing. De regeling van Politeia maakte tegen de aanwezigheid van politieke ambtenaren en de tijd ontbrak om nu te kijken of dit bezwaar terecht werd gemaakt. Er mag niet uit worden opgemerkt, dat het voornemen bestaat in het vervolg een soortgelijke regeling bij politieke studieconferenties, door wie ook bevestigd te worden zouden.

Het feit, dat een groot aantal vreemdelingen om te komen aan deze conferentie, wordt niet te door Nederland. Het is niet mogelijk, gevestigde politieke ambtenaren te laten, die te komen aan deze conferentie. Het is niet mogelijk, gevestigde politieke ambtenaren te laten, die te komen aan deze conferentie.

De minister heeft ook op de politieke activiteiten van vreemdelingen hier te lande te voorkomen belang overzigt. Het is niet mogelijk, gevestigde politieke ambtenaren te laten, die te komen aan deze conferentie. Het is niet mogelijk, gevestigde politieke ambtenaren te laten, die te komen aan deze conferentie.

Wel meent de minister nog te moeten doen opmerken, dat de vertalingen van buitenlandse sprekers in een bijeenkomst aanvankelijk zullen zijn of dat het verslaggeving door een persconferentie zal te geven. Inzake van kunnen hebben bij het beoordelen van de vraag of een buitenlandse deelnemers aan zijn bijeenkomst vrijheid kan worden gegeven alhier over politieke onderwerpen het woord te voeren.

De minister betreurt het, dat de regeling, die werd gevonden om uit de impasse, waarin men met Politeia was gekomen, te geraken, tot allerlei misverstanden omtrent de strekking daarvan aanleiding heeft gegeven. Hij meent echter dat de regeling niet in werkelijk was met de pers- en vergaderingsvrijheid.

de
z.o.-azië
conferentie
van
Politeia

foto's peter kalf

In de dagen reeds uitstekend werk en zag Schermer-
de hartsteking van vader op de boerderij nog vol
de boeren die boeken gingen lezen, maar daartegenover
de boeren als hij. Vragen die van een vrijmaking der
de boeren wilde weten. Kramer, maar mij, mekte op,
de boeren van Natras begrepen hem nog een half
de boeren hebben een een koloniale probleem ontkeerd.
de boeren voor de koloniale strijd kwam voort uit hun
de boeren voor de koloniale strijd kwam voort uit hun
de boeren voor de koloniale strijd kwam voort uit hun
de boeren voor de koloniale strijd kwam voort uit hun

is dat een stapje, of zullen de nieuwe bewegingen er in slagen,
op grond van nog bestaande gemeenschappen in de decora een
eigen vorm van socialisme op te bouwen, die zowel de fouten
der bureaucratische dictatuur als die van de Westerse atomi-
satie weet te vermijden? Wij weten het niet, maar wel weten
wij, dat we in de strijd voor onze eigen idealen geen andere
keuze hebben dan zo ver mogelijk bondgenootschap en samen-
werking met deze nieuwe socialistie over zee te zoeken.

India
Markwaardig goed hierbij aan sloot de rede van de Indische
socialist, dr. A. Prakash.
Hij begon met er op te wijzen, dat niemand twee jaar geleden
ook maar in de vriendschap en samenwerking tussen Indië en
Engeland had kunnen geloven, die in werkelijkheid het gevolg
gewees is van de wijsheid waarmee Labour Indië los heeft
kunnen laten.
Maar meer dan aan Labour is Engeland verschuldigd aan de
grote figuur van Mahatma Gandhi die, nog na zijn dood, door

STUDENTEN aller landen verenigden

de invloed die van hem uitging een vreselijke en bloedige
burgeroorlog wist te voorkomen. Het tweede grote politieke
probleem van Indië, dat der onafhankelijk vorzendenomen, in
evenzover vreedzaam geregeld, doordat de druk van binnen en
van buiten zo sterk was, dat deze laatste bondgenoten van het
Britse imperialisme zich ten slotte bij Indië gefinancierd hebben.
Maar hoe verheugend deze vreedzame ontwikkeling ook is, toch
heeft zij ook haar schaduwzijde. Een revolutionaire ontwikkeling
zou ongetwijfeld ten gevolge gehad hebben, dat het voornaam-
ste probleem van Indië, dat van de landverdeling, door een
conflicteus zonder schadeloosstelling was geregeld. Nu het land
wel tegen schadeloosstelling gemiddeld en herverdeeld
wordt, dringen de kisten deze schadeloosstelling zo groot te
worden, dat de boer in plaats van bij zijn landheer, bij de
woekeraar terecht komt en zo van de regen in de drop beïndt.
Het „congres", dat oorspronkelijk de samenbinding van alle
nationalistische krachten was, die voor de vrijheid vechten,
dreigt, nu de gemeenschappelijke vijand verdwenen is, tot een
kleinburgerlijke partij te vervallen, die gemakkelijk tot een
soort Kwa Min Tung kan ontaarden. Bij de bittere armoede
van de landbevolking zouden de communisten feitelijk een grote
kans moeten hebben, wanneer zij niet door hun terroristische
tactiek en hun onpsychologische propaganda de bevolking van
zich verzeemden. In werkelijkheid is hun invloed, afgezien
van enkele landbouwprovincies in het achterland, zeer gering.
De socialistische partij zal dan ook een grote invloed kunnen
verweven, wanneer zij er in slaagt een waarlijk revolutionair
Agrarisch programma op te stellen, en wanneer vele socialistie
die nu nog in de congrespartij zitten principieel socialistisch
partij durven kiezen.

Thailand (Siam)
Mrs Dorothy Woodman, de bekende redactrice van Asian Horizon,
is ongetwijfeld een der sympathie en onderhoudende sprekers
die men zich voor kan stellen. Zij is als een spannend detective
verhaal met lichtelijk erotische inslag vertelde zij ons over de
hoop, dat de regering van de vorstelijke koning met politie
de boeren van het land te handelen zou.

Prinsen er bij honderden rondlopen
nog vaak als een ding voor hen.
Velen dezer princen zijn buiten par-
chauffeur of monteur en enkelen
élite van het land. Want op hun
liberaal ze stelden paritair. Enkele
en zouden hun zinnen laten naar H
de geestelijke isolatie van het lan-
naam van het aangrenzende land
die een oorlog in 1906. De ge-
achter pas met Friday en Prince
waarde schijnk der historische Redden
den werden, er samen plezieren w
op de lucht was, een staatsgreep i
regeringsvorm schenken. De polit-
maak bepaald door personalite en
gremie en socialist en een vriend
beweging. Tijdens de oorlog was i
soerde tegelijkertijd het versla v
land, deels met Engels raadgever
Prinsen daarentegen koos openlijk
tot een marionettenstaat en werd
oorlogsviadadigers. Maar op het
Prinsen regert als dictate en een
gelezen en Amerikanen. Friday is
het ogenblik bij Man The Young.
De toestand wordt gecomplicereerd
tisch-gemoedelijke oorspronkelijke
den gemiddelde. Vrijere Chin
bronnen van het land te hander
Chinese massa beenden zich vee
het is geen al te gewaagde profet-
een nieuwe staatsgreep te verwel
Prinsen zich dan naastig bij de o
ten en dat dan Friday weer zee
beoelingen-partij, die anti-Chinese

de
z.o.-azië
conferentie
van
Politeia

foto's peter kalf

In dit week-aflegte of sullen de nieuwe bewegingen er in slagen, op grond van nog bestaande gezelschappen in de dessa's een eigen vorm van socialisme op te bouwen, die zowel de fouten der bureaucratische dictatuur als die van de Westerse atomisatie weet te vermijden? Wij weten het niet, maar wel weten wij, dat we in de strijd voor onze eigen idealen geen andere keuze hebben dan zo ver mogelijk bondgenootschap en samenwerking met deze nieuwe socialisten over zee te zoeken.

India
Merkwaardig goed hierbij aan sluit de rede van de Indiër socialist, dr. A. Prakash. Hij begint met er op te wijzen, dat niemand twee jaar geleden ook maar in de vriendschap en samenwerking tussen India en Engeland had kunnen geloven, die in werkelijkheid het gevolg geweest is van de wijsheid waarmee Labour India los heeft kunnen laten. Maar meer dan aan Labour is Engeland verschuldigd aan de grote figuur van Mahatma Gandhi die, nog na zijn dood, door

N T E N

aller landen verenigden zich

de invloed die van hem uitging een vreselijke en bloedige burgeroorlog wist te voorkomen. Het tweede grote politieke probleem van India, dat der onafhankelijke vorstendommen, is evenzeer vreedzaam geregeld, doordat de druk van binnen en van buiten zo sterk was, dat deze laatste bondgenoten van het Britse imperialisme zich ten slotte bij India geknield hebben. Maar hoe verbaasd deze vreedzame ontwikkeling ook is, toch heeft zij ook haar schaduwzijde. Een revolutionaire ontwikkeling zou ongetwijfeld ten gevolge gehad hebben, dat het voornaamste probleem van India, dat van de landverdeling, door een revolutionaire sociale omwenteling was geregeld. Nu het land een tegenstandhoudende partijvorming aanvaardt en herverveld wordt, dreuen de kansen deze omwenteling zo groot te worden, dat de boer in plaats van bij zijn landheer, bij de boermeester terecht komt en zo van de regen in de droep bejaft. Het „congres“, dat oorspronkelijk de samenballing van alle nationalistische krachten was, die voor de vrijheid vochten, dreigt, nu de gemeenschappelijke vijand verdwenen is, tot een kleinburgerlijke partij te vervallen, die gemakkelijk tot een soort Kwo Hsin Taang kan ontwaarden. Bij de bittere armoede van de landbevolking zouden de communisten feitelijk een grote kans moeten hebben, wanneer zij niet door hun terroristische tactiek en hun onpsychologische propaganda de bevolking van zich verveerd hebben. In werkelijkheid is hun invloed, afgezien van enkele landbouwprovincies in het achterland, zeer gering. De socialistische partij zal dan ook een grote invloed kunnen verwerven, wanneer zij er in slaagt een waarlijk revolutionair agrarisch programma op te stellen, en wanneer vele socialisten die nu nog in de congrespartij zitten principieel socialistisch partij lid worden.

Thailand (Siem)
Mrs. Eleanor Woodman, de bekende redactrice van Allen Youngs, heeft geschreven over de samenwerking in onderhouden sprekers die men zich voor een strijd. Zij is als een spanning deleva verband met het politieke systeem van de... (text is partially obscured)

prinsen er bij honderden tonnen op terwijl de gewone man of vrouw zich nog vaak als een slaag voor hen moet werpen en zich in het stof wentelt. Velen dezer prinsen zijn echter paradijsen anderen doen nuttig werk als chauffeur of monteur en enkelen van hen behoren zelfs tot de geestelijke elite van het land. Want op hun manier worden vele deze koningen liberaal, ze stelden puriteinse Engelse gouvernantes aan over hun kinderen en zonden hun zonen later naar Harvard of Oxford. Merkwaardig is ook de geestelijke isolatie van het land, waar bij in het binnenland de naam van het aangrenzende Birma geen andere gedachten oproept dan die aan een oorlog in 1900. De geschiedenis die ons interesseert begint echter pas met Freeday en Prinsen. De eerste is de held, de tweede de laatste schrik der historie. Beiden studeerden in Parijs, waar zij vriendschap vonden, en samen pleegden ze na hun terugkeer, terwijl de koming op de macht was, een staatsgreep, waarbij ze het land een constitutionele koninkrijk vorm schonken. De politiek echter bleef ook daarna in hoofdzaak bepaald door persoonlijke combinaties en intriges. Freeday is progressief en socialist en een vriend der belangrijke landelijke coöperatieve beweging. Tijdens de oorlog was hij minister van Justitie, maar eveneens tegelijkertijd het verzet, tevens met parochisten in het binnenland, deels met Engelse raadgevers die overding in de gevangenis zaten. Prinsen daarentegen koos openlijk de Japanse partij, maakte zijn land tot een marionettenstaat en werd na de oorlog geplaatst op de lijst der onafhankelijkheidsdaders. Maar op het ogenblik zijn de heftige verhoudingen. Prinsen regert als dictator en communistenverzet met de steun van Engelsen en Amerikanen. Freeday leeft in ballingschap en bevuurt zich op het ogenblik bij Mao Tse Toeng in China. De toestand wordt gecompliceerd door de tegenstelling tussen de Chinese landeigenaars en de communistische beweging en de bij honderden duizenden uitmigrerende, vijftig Chinese die de voornaamste productiebronnen van het land in handen hebben gekregen. Juist onder deze Chinese massa bevinden zich veel aanhangers van Mao Tse Toeng en het is geen ei te gewaagde profetie van hen, binnen niet al te lange tijd, een nieuwe staatsgreep te verwachten. Het is zelfs niet ondenkbaar, dat Prinsen zich dan hostig bij de overwinnaars communisten zou aansluiten en dat dan Freeday weer zou overgaan naar de nationalistische in-kooppartij, die anti-Chinees is.

voortzetting op pag. 8

vervolg van pag. 7

Assimilatie?
Naar aanleiding van dit referaat ontgaf zich een zeer interessante discussie tussen een Chinese uit Indonesië en een Chinese uit China. De Chinese uit Indonesië verklaarde namens al zijn landgenoten, dat zij zich in het vervolg als Indonesiërs wensden te beschouwen, die slechts in volkomen assimilatie heel zagen toen standpunt dat ook door de Chinese studentverenigingen hier te lande wordt ingenomen. „Wij kunnen geen gelijk rechten voor ons zelf opvoeren”, verklaarde hij, „wanneer wij slechts half burgers zijn, die onze politiek die van een ander staat laten bepalen”. De Chinese uit China daarantegen woen op het feit, dat er voor een assimilatie altijd twee partijen nodig zijn. Hij woen op het verlies dat de Chinese in Indonesië zouden lijden, wanneer zij van hun cultuur en hun ras afgescheiden werden, en op de schade voor China, wanneer niet slechts de gebieden der Chinese in het buitenland niet meer zouden worden koren, maar ook de cultureel samen met verspreiden van Indonesiërs, die naar China terugkeren. De Indonesische Chinese echter verzekerde dit standpunt met dat van het land tegenover de rijksoverheid, en meende dat geen Chinese eigens in het buitenland meer geduld zou worden, wanneer een groot deel van China op het kruispunt van het politiek gebeuren, de buitenlandse Chinese en de teruggekeerde Chinese te beschouwen. Daarvan een discussie die hi verhand met de buitenlandse en monisme een bittere smaak had.

De derde markt
De behuiving der leden van de „Buitenlander“ werd door de aanwezigheid van ambassadeur tot het politieke optreden, maakte dat wij dit belangrijke referaat niet konden bijwonen, en trouwens als de gewoonte wijzen waarop de Woodman, in samenwerking met de studenten, maar een gemeenschappelijke culturele organisatie voor Azië hielp zoeken. Hijzelf in samenwerking, hoewel helaas vaak onverschillig, was het gewoonte hooft van King's College, de huidige redacteur van New Statesman and Nation. Met de argumenten die ook wij tevens in de discussie hoorden, meende hij nogmaals te wijzen op het feit dat wij geen andere keuze hebben dan de verandering van een derde markt (buitenland en land) en dat daarvoor een andere organisatie in samenwerking komt dan het land der huidige. Aangezien wij een groot deel van de tijd die wij niet meer een goed met betrekking tot het hoofd schudden, het land der meest actieven.

China
Naar onze mening het allerbelangrijkste was onder het referaat van professor J. Friedman van de Londen school of Economics, en tijdens de onbegrijpelijkheid der Amerikanen in Londen King's College.
Professor Friedman begon met te onderstrepen, dat de Chinese revolutie de belangrijkste gebeurtenis van deze eeuw was, en dat het van onze instelling ten aanzien deze revolutie zou afhangen of wij als socialisten nog een wereldrol zouden spelen, of dat de geschiedenis over ons heen zou lopen. De nationale revolutie werd feitelijk bestond met de grote maas naar het Noorden in 1911. Deze overwinning was te danken aan de samenwerking van twee groepen, waarbij de communisten de organisaties van boeren en arbeiders vertegenwoordigden, terwijl de Kwo Min Tang de militairen, de intellectuelen en het nodige kapitaal meebrengt. Na de overwinning in 1911 schied, drongen de feodale landheren in de Kwo Min Tang af en veroverden haar. Militairen als generaal Yan in het Noorden, werden niet overwonnen, maar door Tsjang gekocht, en oefenden voortaan hun invloed binnen de partij uit. Ook de buitenlandse imperialisten, die men bestreden had, werden door lezingen en handelsverbindingen ten dien toe Kwo Min Tang konden worden. Nadat de communisten echter in 1927 tot de Grote Trek gedwongen waren en in het buitenland terecht kwamen, isoleerden zij zich steeds meer van de buitenwereld en werden in de nationale revolutie, een belangrijke rol gespeeld.

toen de extra-territorialiteit officieel afgeschaft was maar het Amerikaanse leger in werkelijkheid in alle grote steden als een extra-territoriale macht onbeperkt regeerde. Intussen moet de Chinese revolutie reeds door haar doeleinden dierbaar zijn aan het hart van iedere socialist.
Oms eerste doel immers is de opheffing der massa-arme. De Kwo Min Tang kon dit onmogelijk doen want toen zij, na het verlies van de Zuidelijke Republieken, alle oude verhoudingen op het land herkeerde, drongen ook de feodale landheren binnen, die sindsdien iedere lokale verkiezing in Centraal en Zuid China verhindert hebben. Het industrieprobleem is schaar, maar leeft binnen de algemene politiek der grote steden. Onder Tsjang Kai Tsiek kwam het geen verbetering maar slechts achteruitgang. De eigen vakverenigingen werden ontbonden en vervangen door gele vakverenigingen, waarvan de leiders aangehouden werden door de Kwo Min Tang of door de regering.
Wij, socialisten, zijn tegenstanders van iedere corruptie maar deze corruptie was in China veel meer een sociaal dan een ra-verschijnsel. Het is geen toeval dat de voornaamste Kwo Min Tang ministers ook directeurs der grootste industrie en handelsondernemingen waren, dat de minister van financiën 1. W. Sung 20 maatschappijen beheerde en hun voorrang bezorgde bij de verdeling van UNRRA goederen. Zo vloede de corruptie van hogerhand aangevoerd, van boven naar beneden.
Evenmin kon de regering de binnenlandse orde herstellen, want het bandietenwezen is van dezelfde aard als de opstanden der Italiaanse boeren en een sociaal verschijnsel. Een dergelijke regering, die geen sociale maatregelen wilde nemen, kon ook op cultureel gebied slechts reactief zijn. De boeken van de hogescholen voor sociale en politieke economie werden stopgezet en er werd een bewaarde reactiepolitiek toegevoerd plaats tot de klassieke opvoeding. Geen wonder dat de intellectuelen zich steeds meer tegen het regime keerden. Zij waren verenigd in de Democratische Liga, die geen massabeweging, maar wel een zeer sterke intellectuele beweging was. Deze Democratische Liga, die geen invloed had, mede dan de enorme betekenis die het derde land van intellectuelen heeft voor de land als China. In 1946 echter, het Tsjang die van hun voortaan leiders verdragen. Toen had Marshall de Democratische Liga moeten steunen, de enige macht die een derde macht had kunnen vormen, maar in plaats daarvan sloot hij hand af van de politieke onderhandeling. De drie aangevoerde steun aan het comité van vijf overzichten werden. En doordat ook de socialistische partijen in het Westen iedere hoop om steun en hulp van de Democratische Liga slechts met onverschillig achterlophen, beantwoordde, ging zelfs een onmogelijkheid te rechte. Natuur als Pe Shun Tu over naar de communisten.
Er mag dan ook geen twijfel aan bestaan dat China verschonden heeft een afzetmarkt te zijn voor Europa, en zelfs voor ons Europees socialisme.
Maar een zeker is de Chinese revolutie een rechte volksoverwinning, die door eigen kracht bezwongen heeft, en daarbij pas in de allerlaatste tijd hulp van Moskou ontfing, dat tot het laatste toe een handelsverdrag met Tsjang handhaafde. Wij dienen dit te eren, wanneer wij niet gekleerd willen worden. China wordt thans voor het socialisme, wat Japan eens reeds had kapitaalisme geweest te, de leerling die zijn meester voorbijgaat. Het vormt een nieuw brandpunt voor de socialisten van de gehele wereld. Het is ook niet te betwijfelen, want leden van de Democratische Liga zullen thans op vele der belangrijkste posities, zij hebben 5 van de 13 ministerposten en in alle ministeries, behalve dat van buitenlandse zaken, het vier-sterrenchap. „Waar er een feit betekent”, zegt Friedman, „neemt we moet af”. Wat Engeland politiek gedaan heeft, zullen wij socialistisch filosofisch moeten doen, wij dienen de Chinese revolutie niet slechts als een onirreë, maar ook als een verheffend feit te erkennen.
Het derde thema hieldt meer over de sociale en economische problemen van China, en de rol van de buitenlandse imperialisten.

missen schier alle volk te helpen. Het is de beide Midlandse die ook zijn in de voorbereiding en economische problemen, een initiatief geluk te nemen. Ook al is het dan alle angst en hoopdrift van deze minister van Justice, de revolutie in de wereld niet uitgebroken. **J. K. K.**

„onze” Vrije Katheder

Met ingang van dit nummer opent de redactie een nieuwe rubriek, bedoeld als discussieruimte voor onze lezers.

DE RONDE VERLOREN EN ER VIERHANT NAAST

Het artikel in de Vrijheid van 7 Dec. II. onder de titel Een Verloren Ronde is prettig bevestigend goed gedocumenteerd, een keurig nette beschouwing, maar toch.
Als de schrijver dan geprotesteerd heeft dat de arbeiders voor de zoverste maal het kwad van de rekening zijn, dan weet hij ons niets beters te zeggen dan: „Na kunnen er niet anders doen dan vaststellen dat mijn regering noch verkering en socialistische politiek hebben gemaakt.”
Zoude men niet het uitspreken van een open door. Daarnaast is de schrijver ook nog defensief. Deze demagogische procedure is een gevaar voor de arbeidersklasse.
Als de samensteller van het bekende artikel verwacht had dat deze regering een socialistische politiek zou voeren dan getuigt dit van een grofweg halveerde kennis en strikte Pedagogie in deze regering niet. Verwachten hij daarom een socialistische kennis?
Verwacht hij van de Unie vakbonden — dat zijn met name het Christelijk Nationaal Vakverbond en Katholiek Arbeiders Verbond en het N.V.V. — een socialistische kennis? Alleen van het feit dat geen dezer organisaties pretentieert een socialistische kennis te vragen, zouden ze dit zelf indien in dit was pretentie, met geen mogelijkheid kunnen door. Maar zij niet te overtuigen van een socialistische kennis. Zouden deze vakverenigingen een socialistische kennis weten, dan zouden zij de beruchte knuppel in het oog bereidere respectievelijk geven. Dan zouden er massa's anders vallen. En aangezien er geen spoor van mogen vallen, varen zij de kennis die zij in overleg met deze regering uitgesproken hebben. De Unie vakbonden zijn politiek en moreel verplicht te handelen in het geroep, niet te handelen zoals zij doen. Als je een handje en voeten geklemd bent, ben je nu eenmaal niet meer vrij in je bewegingen. En getuigen zij de Unie vakbonden.
Ineffactisch en daarom gevaarlijk is den schrijver, vers. conclusie, omdat het voor een socialist niet past, in een socialistisch organ te schrijven, van dat we nu niet anders kunnen doen dan „vrij te stellen” enz.
Een socialist stelt niet alleen inzicht aan de hand, maar roept ook op tot vrees. Het is een landelijke houding, die in plaats van het verzet op te roepen, berusting predikt, daarom niet en is daarom een gevaar voor het proletariaat. De slagen die wij nu de werkg. te menen hebben gegeven en die we, als we niet waakzaam zijn, nog te menen zullen krijgen, zijn wel zo hevig, dat de Vrijheid de hand kan toekent zou schrijven, als zij niet het betrek te doen dan berusting te prediken.
Het is de zaak van iedere socialist om een socialistisch periodiek, niet alleen, maar ook een socialistisch periodiek, te maken, dat de arbeidersklasse inzicht geeft in de huidige situatie.

Vom.
21-1-50

Aankomst?

Naar aanleiding van dit referaat begonnen zich ook zeer interessante discussies tussen een Chinees uit Indonesië en een Chinese uit China. De Chinees uit Indonesië verklaarde namens al zijn landgenoten, dat zij zich in het vervolg als Indonésiers wensden te beschouwen, die slechts in volkomen assimilatier heeft zagen een standpunt dat ook door de Chinese studentengroeperingen hier te lande wordt ingenomen. „Wij kunnen geen gelijkte rechten voor ons zelf opeisen", verklaarde hij, „wanneer wij slechts half-burgers zijn, die onze politiek door de van een andere staat laten bepalen". De Chinees uit China daarentegen wies altijd twee partijen nodig zijn. Hij wies op het verlies, dat de Chinesen in Indonesië zouden lijden, wanneer zij van hun cultuur en hun ras afgesmeed werden, en op de schade voor China, wanneer niet slechts de geesten der Chinesen in het buitenland niet meer bijeen zouden komen, maar ook de culturele strijd zou voortduren van Indonesië, die naar China terugkeert. De Indonésische Chinees echter tegenover de rijkadulleers, en meende dat geen Chinees ergens in het buitenland meer geduld zou worden, wanneer een machtiging China op het kruispunt van het politieke gebeuren, de buitenlandse Chinesen als voorwaart een discussie die, in verband met de overtuiging en sommige een betere smaak had.

De derde macht

Verschuiving der rede van de „buitenlander" Naegels (waarschijnlijk de aanleiding tot het politonische optreden), maakte dat wij dit belangrijke referaat niet konnen bijwonen, want trouwens als de gewone wijze waarop in Woodruff, in samenwerking met de studenten naar een gemeenschappelijke historische grondslag voor Azië bleef steken. Bijzonder interessant, hoewel helaas vaak onoverstaanbaar, was het geestige betoog van Klinger Marlin, de bekende redacteur van New Statesman and Nation met de argumenten, die ook wij reeds in het vorige artikel hebben behandeld. Hij heeft nader uitdrukkelijk dat wij geen andere keuze hebben dan de vorming van een derde macht tussen Amerika en Rusland en dat daarvoor geen andere grondslag is in samenwerking met dit blok der betredde Aziatische volken. Wij weten juist goedhart die dat alles maar een haast vond bedenkelijk zijn hoofd schudden toen hij dit moest aanhoren.

China

Naar onze mening het allerbelangrijkste was echter het referaat van professor J. Friedmann van de Landen school of Economics, en Uijens de oorlog deskundige der Amerikanen in Japan's King.

Professor Friedmann begon met te onderstrepen, dat de Chinese revolutie de belangrijkste gebeurtenis van deze eeuw was, en dat het van onze instelling ten opzichte dezer revolutie zou afhangen of wij als socialisten nog een wereldrol zouden spelen, of dat de geschiedenis over ons heen zou lopen. De nationale revolutie werd feitelijk besloten met de grote mars naar het Noorden in 1925. Deze overwinning was te danken aan de samenwerking van twee groepen, waarbij de communisten de organisaties van boeren en arbeiders vertegenwoordigden, terwijl de Kwo Min Tang de militairen, de intellectuelen en het hogere kapitaal meebrengt. Na de overwinning in 27 eentje drongen de feodale landheren in de Kwo Min Tang zelf blinden en vervolgen naar. Militairen als generaal Yen to het Noorden, werden niet verworven, maar door Tsjang gebocht en werden voortaan hun invloed bleef de partij uit. Ook de buitenlandse imperialisten, die men bestreden had, werden door leiding en handelsverbindingen ten dele tot Kwo Min Tang onderworpen. Nadat de communisten echter in 27 toe de grote Trek gedwongen waren en in het bijzonder terecht kwamen, begonnen zij een steeds meer van de partij te worden.

men de drie belangrijkste officieren afschieten was naar het Amerikaanse legier in weerdigheid in alle grote steden als een extra-territoriale macht onderperkt beperkt. Intussen moet de Chinese revolutie reeds door haar doelen niet haalbaar zijn aan het hart van iedere socialist.

Om eerste doel immers is de opheffing der massa-arme. De Kwo Min Tang kon dit onmogelijk doen want toen zij na het verloop der Zuidelijke geweterepublieken alle oude overtueringen op het land herstelde drongen ook de feodale landheren binnen die steden. In andere lokale vertakking in Centraal en Zuid China vertakking hebben. Het landbouwprogramma is scherp, maar het belang van de strategische positie der grote steden. Onder Tsjang Kai Tsiek bleef het geen verbetering maar slechts achteruitgang. De eigen vakverenigingen werden ontbonden en vervangen door gele vakverenigingen, waarvan de leden nimmer werd verdere door de Kwo Min Tang of door de regering.

Wij socialisten zijn tegenstander van iedere corruptie, maar deze corruptie was in China veel meer een normaal dan een ras-verschijnsel. Het is geen logval, dat de voormanste Kwo Min Tang ministers ook directeurs der grootste industrie en handelsondernemingen waren, dat de minister van Financien 1.9.25 20 maatschappijen beheerde en hun voorrang bezorgde bij de verdeling van UNRRA goederen. Zo vloede de corruptie, van hyperinflatie ontgroeide, van binnen naar buiten.

Keermin kon de regering de blamskanden serie herstellen, want het bandietenwezen in van de eerste maal als de opstanden der Halmaars boeren en een bepaald verschiend Ken derde partij regering, die geen sociale maatregelen wilde nemen, kon ook op eentwee gebied slechts reactionair zijn. De landbouw met de hogestonden voor sociale en politieke oorzaken werden stopgezet en er trad een bepaalde reactionaire terugkeer plaats tot de klassieke opvoeding. Geen wonder dat de intellectuelen zich steeds meer tegen het regime keerden. Zij waren verenigd in de Democratische Liga, die een overaanpak, maar wel een over grote invloed had, reeds van de eerste betrekking die het derde kader van intellectuelen naar een land als China. In 1942 ontfermde Tsjang die van hun voormanste leaders vermaanden. Toen had Marthin de Democratische Liga moeten erkennen, die enige kracht die een derde macht had kunnen vormen, maar ingeleide daarvan doet hij naar dit van de politieke onderhandeling. Hij door samenwerking bleef aan het comité van vijf overgedragen worden. En deedat ook de socialdemocraten in het Westen ledere zwijgt om stem en hulp van de Democratische Liga slechts om over schilling schouders te draagden, gind zelfs een onafhankelijk so rechtse figuur als Pei zhan To over naar de communisten. Er mag dan ook geen twijfel aan bestaan, dat China geschiedend heeft een afkeer te zijn van Europa, en zelfs voor ons Europese socialisme.

Maar even zeker in de Chinese revolutie een echte volksweging, die door eigen kracht getrouweerd werd, en daarbij pas in de allerlaatste tijd hulp van Moskou ontving, dat tot het laatste toe een landgenootschap met Tsjang handhaafde. Wij dienen dit te erkennen, want wij het geredde willen wonden. China wordt bang voor het socialisme, want Japan vrees voor het kapitalisme groeit in de lechting die zijn moeielijk voortdurend. Het vormt een nieuw brandpunt voor de socialisten van de gehele wereld. Het is ook niet geheel toevallig, want leden van de Democratische Liga hebben 5 van de 23 ministerposten en in alle ministeries, behalve dat van landbouw, nemen het vice-presidenten. Waar de wet feit tegenkomt, met Friedmann, dat de Staat niet was terugland politiek godden heeft, zullen wij socialisten de Chinese revolutie niet slechts als een nationaal maar ook als een wereldwijd feit beschouwen.

De Internationale de waarvan Prof. de uitgangspunt met open af de enige sociale waarnemer zond na Londen tegen impo. En met het belang van Aziatische problemen. Betreft goede had haften op de betrek heroppositie die d van de New-Orleans politiek van van 120 studenten uit Cleveland, Kenya. De Nieuwegen Duitsland komen en een deze d doel te nemen en w aller tussen van de en de wire waarden de conservatiezen t moet wel tot de van allerovername van der wereldgenousche alle kunstmatige het eindelijk als geheel te voren enige gener

1000
1001
1002
1003
1004
1005
1006
1007
1008
1009
1010
1011
1012
1013
1014
1015
1016
1017
1018
1019
1020
1021
1022
1023
1024
1025
1026
1027
1028
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037
1038
1039
1040
1041
1042
1043
1044
1045
1046
1047
1048
1049
1050
1051
1052
1053
1054
1055
1056
1057
1058
1059
1060
1061
1062
1063
1064
1065
1066
1067
1068
1069
1070
1071
1072
1073
1074
1075
1076
1077
1078
1079
1080
1081
1082
1083
1084
1085
1086
1087
1088
1089
1090
1091
1092
1093
1094
1095
1096
1097
1098
1099
1100

20961

UCLA No. 961
BY: VAYE VOLK
DATE: 8-4-50

Vijfde congres van „Politcia”

Op het vijfde congres van de democratische socialistische studentenvereniging „Politcia” dat van 1-4 April te Berkeley werd gehouden, is een zeer succesvolle vergadering geweest. Het congres was gewijd aan de verdediging van de democratische principes en de verdediging van de rechten van de studentenvereniging. Het congres was een belangrijke gebeurtenis in het leven van de vereniging en heeft tot een aantal belangrijke besluiten geleid. De congresleden hebben zich verenigd om de democratische principes te verdedigen en de rechten van de studentenvereniging te beschermen. Het congres was een belangrijke gebeurtenis in het leven van de vereniging en heeft tot een aantal belangrijke besluiten geleid.

Van deze studie moeten de resultaten uitsluitend op het congres 1951 ingediend worden. Het congres werd voor het vijfde verenigingsjaar samengesteld. Het congres werd gehouden op 1-4 April te Berkeley. Het congres was gewijd aan de verdediging van de democratische principes en de verdediging van de rechten van de studentenvereniging. Het congres was een belangrijke gebeurtenis in het leven van de vereniging en heeft tot een aantal belangrijke besluiten geleid.

Van deze studie moeten de resultaten uitsluitend op het congres 1951 ingediend worden. Het congres werd voor het vijfde verenigingsjaar samengesteld. Het congres werd gehouden op 1-4 April te Berkeley. Het congres was gewijd aan de verdediging van de democratische principes en de verdediging van de rechten van de studentenvereniging. Het congres was een belangrijke gebeurtenis in het leven van de vereniging en heeft tot een aantal belangrijke besluiten geleid.

Inlichtingendienst.
GRONINGEN.

C. U. 101/46.

431
Politeia

23-1-47

sh

Volgno.

19 JAN: 47

ACD/9652

R A P P O R T.

OPGELEGD

Naar aanleiding van het schrijven No. B.X. 8624 van de Centrale Veiligheidsdienst te 's-Gravenhage, d.d. 18 December 1946, kan na ingesteld onderzoek worden gerapporteerd, dat er te Groningen een afdeling van de Democratisch-Socialistische Studentenvereniging "Politeia" is gevestigd.

De Democratisch Socialistische Studentenvereniging "Politeia" moet gezien worden, als een voortzetting van de Sociaal Democratische Studenten Club van voor den oorlog . De vereeniging stelt zich ten doel, door studie de aandacht der studenten te vestigen op de algemeene sociale problemen en de bestudering van verschillende begrippen uit de economie en de sociologie.

De plaatselijke afdeling te Groningen telt ongeveer 50 leden. Het merendeel dezer personen is niet aangesloten bij de "Partij van den Arbeid", hoewel zij wel met deze partij sympathiseert. Uiterst-linkse elementen worden zoveel mogelijk uit de vereeniging geweerd en het is te Groningen niet bekend, dat er zich een uiterst-links georiënteerd persoon onder de leden der plaatselijke afdeling zou bevinden.

De vereeniging geeft een maandblad uit genaamd "Politeia".

∠ voorstonden

Aanvankelijk lag het in de bedoeling ook in Utrecht een afdeling van "Politeia" op te richten. Twee personen die de beginselen der "Partij van den Arbeid" ∠ hebben het verzoek gekregen, daartoe pogingen in het werk te stellen. Deze plannen zijn echter in de war gestuurd door enkele uiterst-linkse elementen.

GRONINGEN, 11 Januari, 1948.